Ylöjärven seurakunnan tiedotuslehti · 16.vuosikerta · Tammikuu 2016

KIRKKO NÄKYY

Loppiaisen sanomaa maailman ääristä

Loppiaisena itäisen maan viisaat miehet tulivat kumartamaan vastasyntynyttä Jeesus-lasta ja toivat hänelle lahjoja. Tänä päivänä keskustellaan siitä mitä rikkauksia itäisten, läntisten ja eteläisten maiden miehet ja naiset tuovat keskuuteemme Pohjolaan. Miten nämä eri kulttuurit puolestaan elävöittävät kirkkoamme?

Tämän Kirkko Näkyy -lehden sivuilla matkataan humaanin ja kristillisen identiteettimme äärelle monikulttuurisessa matkaseurassa.

Niin, ja tänäkin loppiaispäivänä idästä länteen ja pohjoisesta etelään tullaan kumartamaan seimen lasta, Jeesusta, Vapahtajaa. Seuraa sinäkin elämänmatkallasi tätä johtotähteä!

Kuva seimiasetelmasta, joka on ollut näytillä Ylöjärven seurakuntakeskuksen aulassa tämän joulun ajan.

Tutustu seurakunnan kevään toimintaan lehden sivuilla.

Ohessa tarjolla kaksi poimintaa lähiviikoilta...

Ylöjärvi on the air!

Radiojumalanpalvelus 24.1.

klo 10.00 Ylöjärven kirkosta.

Tervetuloa kuulolle kirkkoon tai suorana YLE Radio 1:n taajuudelle! Messussa liturgina toimii Jyrki Koivisto ja saarnaa Terhi Törmä. Musiikista vastaavat kanttorit Sanna Loikas ja Saara Syrjäniemi sekä Celesta-kuoro.

Samana päivänä 24.1. klo 18.00 Ylöjärven kirkossa myös Pirkanmaan kanttorien sekä Viljakkalan Tuomasbändin ja -kuoron toteuttama Tuomasmessu!

Laskiaistempaus

su 7.2. klo 11.00-14.00
Ylöjärven srk-keskuksella

klo 10.00 PERHEKIRKKO Ylöjärven kirkossa
klo 11.00 alkaen OHJELMAA KAIKEN IKÄISILLE mm. liukurimäki, partiolaisten puolijoukkueteltta, mönkijä- ja moottorikelkka-ajelua, kasvomaalausta, musiikkia. Mahdollisuus myös ottaa ilmainen perhekuva.
klo 12.00 HIPPO-HIIHDOT (2005 ja myöhemmin syntyneille) Ilmoittaudu Hippo-hiihtoihin 4.2. mennessä: www.ylojarvenseurakunta.fi/ajankohtaista/laskiaistempaus

Hippo-hiihdot ja moottorikelkka-ajelu säävarauksella.
Tapahtuman tuotto Yhteisvastuun hyväksi.
Järj: Ylöjärven srk, Tampereen Seudun Osuuspankki sekä yhteistyötahot

YLÖJÄRVEN SEURAKUNTA
www.ylojarvenseurakunta.fi

MERKITYKSELLISTÄ NYT

Kimmo Reinikainen
Kirkkoherra

Kun ihmisestä tulee totta

Pieni etäisyys asioihin tekee usein hyvää. Yhteiskuntamme viimevuoden Suuri Maahanmuuttokeskustelu on kiertänyt kaikkien rikollisuuspelkojen kautta suvantovaiheeseen. Muistelemalla lehtien otsikkoja voi hahmottaa edelleen keskustelun aaltoilun. Ainakin tunteet velloivat. Kaiken kohun alta alkaa selvitä olennainen. Turvapaikanhakijoiden suhteen tärkein kysymys ei ollutkaan maahantulo vaan kotouttaminen. Yhdessä eläminen ja sopeutuminen. Tässä lehdessä yritämme luoda katsauksen siihen tuttuun kansainvälisyyteen, joka jo on yhteiskunnassamme.

Syksyn kuluessa ilmeni, että jopa valtamediaa ja poliittista keskustelua voidaan häiritä päivitysvyöryllä, some-kampanjoilla ja kriittisten äänten mitätöimisellä. Ihmisiä panettelemalla ja turhentamalla. Tämä keinovalikoima on tiedossa kaikilla osapuolilla. Syksyn aikana sitä hyödynsivät erityisesti radikaalit turvapaikanhakijoiden vastustajat.

Pahimmillaan näytti hetken siltä, että poliittinen ilmasto sekä inhimilliset ja humaanitkin poliitikot intoutuivat luulemaan yleisen mielipiteen olevan jotenkin kriisin partaalla. Ei ollutkaan, kriisin partaalla olivatkin otsikkoja hakevat mediat. Ihmiset ovat edelleen inhimillisiä, hätää ymmärtäviä ja empaattisia. Kun turvapaikanhakijasta, ihmisestä, tulee totta, verta ja lihaa, harva tuntee muuta kuin sympatiaa. Vaikka itse kriisiä kohtaan olisikin kriittinen.

Miten tämän mediavyörytyksen edessä sitten oikein pitäisi toimia.

Olla ainakin itselleen rehellinen, olla sitä mieltä, minkä tietää oikeaksi ja todeksi. Ei jääräpäisesti, mutta oikeudenmukaisesti.

Toisen asian olen oppinut pikkuhiljaa nykymedian seuraamisen myötä. En enää usko muiden ajattelevan jollakin lailla, vaikka niin näytettäisiin väitettävän. Älä luule, että äänekkäimmät ovat oikeassa. Tai että he olisivat edes suuri enemmistö.

Itse aion olla jatkossakin rohkeasti omaa mieltä. Vaikka se olisikin eri mielipide kuin vieruskaverilla. Miksi emme voisi olla eri mieltä, ja silti lähimmäisiä? Sehän olisi rikasta.

Siitä on vain pieni matka siihen, että kokisimme yleensäkin erilaisuuden rikkautena. Jumalan lahjana.

PUHEENVUORO

Tahdon, haluan ja rohkenen

Kohtaan työssäni paljon eritaustaisia ihmisiä. Jokaisella on oma ainutkertainen tarinansa ja he kantavat sitä mukanaan minne he ikinä menevätkin. Minun tehtäväni työssä ei ole määritellä heitä tarinansa tai jonkun ulkoisen perusteen kautta, vaan kohdella heitä tasa-arvoisesti. Pyrin kohtaamaan heitä siten kuin toivoisin itse tulevani kohdelluksi.

Minulta kysytään usein, miten tulla toimeen maahanmuuttajan kanssa, jos ei ole yhteistä kieltä? Miten saada toinen ymmärtämään? Mistä voi puhua? Miten kertoa maan tavoista, kulttuurista tai omista ajatuksista? Ymmärrän huolen hyvin, mutta minua huolestuttaa enemmän huolesta aiheutunut pelko, joka rajoittaa meitä toimimasta ja ajattelemasta toisin. Sama pelko, joka vieraannuttaa ihmiset toisistaan, kun he eivät uskalla istua busseissa vierekkäin, jos ei ole pakko. Tai se tarve katsoa poispäin, kun silmien edessä tapahtuu sellaista, mihin tulisi puuttua?

Maailmassa arvioidaan olevan 7000 - 9000 eri kieltä riippuen miten kielet lasketaan, mutta ajattelemalla tässä kohdin hyvin mustavalkoisesti kysyisin; jos jokaisen kieliryhmän edustaja miettii kaikkia niitä esteitä, miksi ei toiseen voisi yrittää tutustua yhteisestä kielestä huolimatta, niin montako hyvää kohtaamista ja asiaa olisi jäänyt tapahtumatta tällä maapallolla?

Onnistuneet kohtaamiset, siltojen rakentamiset ja nähdyksi tulemiset ovat olleet mahdollisia vain, jos on ollut urhea. Tilanteet ovat vaatineet monta rohkeaa heittäytymistä, monia hyväksyviä hymyjä ja katseita. Paljon hiljaisia, ehkä vähän sietämättömiäkin hetkiä ja koomisuutta.

Leikin lapsena kavereideni kanssa pantomiimia, jossa toisten piti arvata esiintyjän sanoma kehon liikkeiden ja ilmeiden kautta. Se oli hauskaa ja vaati käyttämään muutakin kuin sanallista viestintää. Edelleenkin pienet lapset tulevat toimeen toistensa kanssa ilman sanoja: leikkimällä ja tekemällä, olemalla välittömiä. Mihin meiltä aikuisilta on leikki, rohkeus ja ilo kadonnut? Milloin spontaani heittäytyminen loppuu ja tosikkomaisuus alkaa? Kuuluuko aikuisuuden olla aina hallittua ja hillittyä?

Tahto, rohkeus ja halu: Siinä ovat kolme vahvaa sanaa, jotka auttaisivat meitä arjen tilanteissa toinen toistemme kanssa. Meitäkin, jotka jo lähtökohtaisesti puhumme samaa kieltä. Tärkeä viesti kaikessa kanssakäymisessä on saada kokemus elämänhallinnasta, omien voimien ja kykyjen riittävyydestä sekä osoitus sosiaalisesta tuesta. Nämä ovat tärkeitä jokaisen hyvinvoinnille riippumatta ihmisen taustasta. Tahto ja halu tuottaa toinen toisillemme tällaisia kokemuksia on ensiarvoisen tärkeää, jotta emme erkaantuisi itsestämme, toisistamme, yhteiskunnastamme ja elämästä yleensä. Ja rohkeuttahan me tähän tarvitsemme kun seuraavan kerran tapaamme itselle vieraan, vierasta kieltä puhuvan ihmisen. Olkoonpa se sitten vaikka oma kumppani, läheinen ystävä tai eri sukupolven edustaja. Ei se viestiminen aina helppoa ole, vaikka lähtökohtaisesti puhuisimmekin samaa kieltä.

Kuva: Altti Näsi

Toivonkin itselleni ja kaikille ihmisille vielä enemmän rohkeutta osoittaa välittämistä. Olkoonpa se vaikka hymy ja hyväksyvä katse. Muutos, jonka tahdon tähän maailmaan, on aloitettava ensisijaisesti omasta itsestä.

ANU-ROHIMA MYLLÄRI
maailmankansalainen

MAKUPALOJA MEDIASTA

”Tuoksuuko lähelläni armo vai ankaruus? Kiristyykö tunnelma tullessani vai avautuuko olemisen lepo ja hyväksytyksi tulemisen helpotus? Sulkeutuvatko oveni, korvani ja kukkaroni, kun minuun katsoo muukalainen tai minua ravistelee itselleni outo elämäntapa?”
Piispa Irja Askola, Facebook-tilillään 18.10.2015, ” Jeesuksen lähettiläät” -pyhän teemasta.

”Kulkeeko jumalasi limusiinilla vai aasilla? Limusiini-jumalia on monta, aasilla kulkevia vai yksi. #twaarna #lähetystyö”
@mekongilaiset twitter-tilillä 29.11.2015

”Pikku Jaria oli välillä vaikea rauhoittaa, kun oli meno päällä. Lopulta oli pakko hiljentyä, kun mummusta ja papastakaan ei saanut enää kaveria. Ennen nukkumaanmenoa luettiin iltarukous ja sitten oltiin hiljaa. Kyllä se toimi, sen voi sanoa.”
Ammattilaiskehonrakentaja Jari ”Bull” Mentula, Kirkko&Kaupunki 4.11.2015.

”Haluan osoittaa ihmisille, että lakatkaa synkistelemästä ja hymyilkää välillä. Nostakaa jalat pöydälle, ottakaa kuppi kahvia ja rentoutukaa. Nauru tekee hyvää.”
Stand up -koomikkopappi Sampsa Simpanen Naurun sakramentti -kiertueestaan, Sana 10.12.2015

INSTAGRAMISTA

”Seurakunnan päiväkerholaiset ilahduttavat tänä jouluna paikallisia vanhuksia joulukorteilla. Päiväkerhoissa ja päiväkerholaisten kotona on adventin aikana askarreltu kortteja, jotka nyt alkuviikosta viedään joulutervehdyksinä mummoille ja papoille ylöjärveläisiin vanhainkoteihin ja laitoksiin. Iso kiitos korttitalkoisiin osallistuneille - levitköön lämmin joulumieli näiden korttien myötä!
#päiväkerho #joulukortti #hyvämieli #sydänpaikallaan #uskohyväntekemiseen #jouluylöjärvellä #ylöjärvi”
@ylojarvensrk

KIRKKO NÄKYY
Ylöjärven seurakunnan tiedotuslehti · Tammikuu 2016
Vastaava päätoimittaja kirkkoherra Kimmo Reinikainen
Painopinnan valmistus Ylöjärven Uutiset, ilmoitukset@ylojarvenuutiset.fi
Painopaikka Alma Manu, Tampere
Seuraava numero ilmestyy 10.6.2016.

Suomalaisia siinä missä muutkin

Ylöjärvellä asuu paljon ihmisiä, jotka ovat tulleet Suomeen muualta. Muuttaessaan monet heistä ovat olleet pikkulapsia, mutta koulut ja vuodet ovat sitoneet heidät Suomeen.

– Usein ajattelen itseäni suomalaiseksi, toisinaan taas maahanmuuttajaksi, Arif Basharyar miettii.

Lukion tokaluokkalainen **Arif Basharyar** haaveilee opinnoista lääketieteellisessä tiedekunnassa. Lääkärinä hän voisi olla hyödyksi ja auttaa ihmisiä.

Viime syksynä Arif valittiin koulun oppilaskunnan hallitukseen. Hän tahtoo olla mukana järjestämässä muun muassa erilaisia tapahtumia.

– Isä ehdotti, että voisin hakea paikkaa hallituksessa. Niin sitten panin itseni ehdolle ja sain vaalissa eniten ääniä.

Pikkuveli veikkaa, että nokkela ja humoristinen vaalipuhe vetosi koulukavereihin.

Aktiivisuus jatkuu vapaa-ajalla. Koulun jälkeen Arif suuntaa salille, viitenä päivänä viikossa.

Arifin perhe muutti Ylöjärvelle 15 vuotta sitten kiintiöpakolaisina. Kaksivuotias ei osannut vielä kunnolla puhua, mutta uudessa kotimaassa Arif opetteli kaksi kieltä kerralla.

Kielestä toiseen

Basharyarit ovat kotoisin Afganistanin Jalalabadista. Kotona puhutaan pashtua. Koulussa ja kavereiden kanssa Arif puhuu suomea, joidenkin kavereiden kanssa farsia. Netissä käyttökieli on englanti. Tarvittaessa kielet limittyvät samankin keskustelun aikana.

Välillä vanhempia kismittää, kun Arif heittää suomenkielisiä sanoja pashtun sekaan.

– En enää tykkää afganistanilaisista asioista niin paljon kuin ennen. Taustani ei kuitenkaan jää kenellekään epäselväksi, koska nimeni ei ole mikään Sami tai Ismo, Arif hymähtää.

Hän arvelee, että ei-suomalainen nimi tai olemus ei hankaloita esimerkiksi työnhakua merkittävästi.

– Tietysti asenne minua kohtaan voi olla vähän erilainen kuin joitakin toisia suomalaisia kohtaan. Tähän asti olen saanut kesätyöt käymällä henkilökohtaisesti esittäytymässä työpaikassa.

Basharyarit kokevat, että he edustavat vain itseään – eivät mitään laajempaa ryhmää, kuten maahanmuuttajia tai muslimeita. He ovat suomalaisia ja ylöjärveläisiä, eikä heillä tarvitse olla vaikkapa Pariisin terrori-iskuihin sen kummempaa kantaa kuin muillakaan suomalaisilla.

Uskonnoissa sama ydin

Suomalainen on myös **Gulafroz Khawari,** virallisesti jo viidettä vuotta, sillä hän sai Suomen kansalaisuuden vuonna 2010.

– Kunnioitan suomalaisia perinteitä ja suomalaista valtauskontoa, koska tiedän, että ne ovat monelle tärkeitä. Eri kulttuureista ja uskonnoista oppii paljon. Uskonnoissa on paljon yhteistä, esimerkiksi toisten ihmisten auttaminen ja kunnioittaminen. Sitä paitsi: miltä itsestäsi tuntuisi, jos sinulle rakkaita perinteitä jatkuvasti arvosteltaisiin? Gulafroz Khawari, 25, sanoo.

Ensimmäiset vuodet Suomessa eivät olleet helpot. Muualta muuttaneet eivät juuri kunnioitusta kohdanneet.

Gulafrozin afganistanilainen perhe päätyi Ylöjärvelle asuttuaan ensin 10 vuotta Pakistanissa. Sota oli tehnyt kotimaasta turvattoman seitsemänlapsiselle perheelle.

– Tieto lopullisesta turvapaikkapäätöksestä oli samaan aikaan ilo ja huoli. Uusi kotimaa oli aivan tuntematon.

Muuttaessaan Suomeen Gulafroz oli 12-vuotias. Pirkkalan lentokentällä ihmiset näyttivät oudon vaaleilta.

– Kotiutumista helpotti, kun tutustuimme aiemmin tänne muuttaneisiin afgaaniperheisiin.

Vanhempia jännitti, unohtavatko lapset uudessa ympäristössä synnyinmaansa kielen ja kulttuurin. Niin ei ole käynyt.

Vapaus on hienoa

Koulussa Gulafrozia ja useita muita maahanmuuttajia kiusattiin. Ei päästetty luokkaan sisälle, kiskottiin huivista ja huudeltiin solvauksia. Aluksi Gulafroz ei edes ymmärtänyt ilkeitä sanoja.

– Vastasin huutelijoille ”kiitos”, koska luulin, että he huikkasivat hyvää huomenta.

Opettajat tokaisivat, että muualta tulleiden pitää olla kiitollisia, kun saavat ylipäänsä olla tässä maassa. Muutenkin olo tuntui oudolta: kouluruoka maistui vedeltä, ja kieli oli vaikea oppia.

– Nyt tykkään suomalaisesta ruuasta: etenkin kalakeitosta, puuroista, kasvispihveistä ja monesta jälkiruuasta.

Koulussa aika moni suomalainen kiroili tai heitteli tavaroita luokassa. Afganistanista tulleet olivat Gulafrozin mielestä kiltimpiä, tekivät kovasti töitä ja kunnioittivat opettajia. Sitä ei arvostettu.

Gulafroz koki, että suomalaisten kanssa ystävystyminen on vaikeaa. Kului viisi vuotta ennen kuin hän sai yhtäkään suomalaista kaveria.

Oppilaanohjaaja ehdotti Gulafrozille siivoojan ammattia, mutta nuori nainen oli päätöksensä tehnyt. Hänestä tulisi sairaanhoitaja.

– Jokaisella on omat haaveensa. Pitää tykätä ammatista, johon hakeutuu. Työtä ei kannata valita rahan perusteella tai pakosta. Minä ainakin haluan mennä työhön hyvällä mielellä, Gulafroz sanoo.

Hän työskentelee nyt Rauhaniemen sairaalassa. Hoitotyö kolmessa vuorossa on raskasta, mutta Gulafroz kehuu yhteistyötä, joka hänen työpaikallaan vallitsee.

– Suomessa hienoja asioita ovat vapaus ja tasa-arvo. Kaikki käyvät samaa koulua, ja jokainen saa valita, millaiset vaatteet päälleen laittaa.

Seurakunnasta Gulafroz on saanut paljon kavereita. Keskiviikkoisin hän vetää kansainvälisiä naisteniltoja vanhalla Seuriksella.

– Joka kulttuuriin kuuluu jotain hyvää ja huonoa. Tärkeintä on käyttäytyä fiksusti toisia kohtaan. Jos joku suomalainen tekee jotain pahaa, en liitä sitä kaikkiin suomalaisiin. Olen tavannut täällä paljon ihania ihmisiä. Suuri osa suomalaisista on avuliaita ja ystävällisiä. Se kannustaa meikäläisiä pysymään pystyssä. Tällaisia sydämellisiä ihmisiä on joka maassa, Gulafroz hymyilee.

ANU KYLVÉN

– Huono käytös johtuu usein tietämättömyydestä. Siitä, että on jonkun tietyn median tai ennakkoluuloisen kaveriporukan varassa, Gulafroz Khawari sanoo.

Yhteisellä aterialla jopa suomalaisen on helppo aloittaa jutustelu vierustoverin kanssa. Kuvassa Liisa Paavilainen (vas.), Hanna Rienoja, Tapani Selkee, Tuulikki Järvenpää, Raimo Karhuniemi, Eila Karhuniemi, Ilona Lepistö ja Anna-Kaisa Hyytiäinen seurakunnan vapaaehtoistyöntekijöiden joululounaalla. (Kuva: Sakari Vanhanen)

Yhteinen ateria luo siltaa kulttuurien ja sukupolvien yli

Pappilan perhetalon toiminnanjohtaja Hanna Rienoja on yhtä mieltä asiantuntijoiden kanssa siitä, että perheiden yhteisistä ruokailuista kannattaa pitää kiinni, koska yhdessä aterioiminen vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta. Ruoalla voi rakentaa siltaa myös eri kulttuurien välille.

Monessa kulttuurissa samaan ruokakuntaan kuuluu paitsi ydinperhe myös isovanhemmat, joskus muitakin sukulaisia. Perhetalon pappi Hanna Rienoja kannustaa suomalaisiakin kutsumaan isovanhempia useammin syömään, jotta yhteys eri sukupolvien välillä säilyisi lämpimänä ja kiinteänä.

– Erityisesti silloin, kun lapset ovat murrosiässä tai on muuten vaikea keksiä luontevaa yhteistä tekemistä isovanhempien kanssa, yhdessä syöminen on todella helppo tapa hoitaa yhteyttä. Ruokapöydässä on helppo päivittää kuulumiset ja kertoa suvun vanhoja tarinoita. On hienoa, kun syödään rauhassa ja viihdytään pöydässä pitkään, Hanna Rienoja sanoo.

Jos mummu tai pappa asuu yksin, hänen tai kenen tahansa yksin asuvan ikäihmisen kutsuminen yhteiselle aterialle voi ratkaista toisenkin ongelman eli vanhuksen yksipuolisen ruokavalion. Yhdelle ei välttämättä tule laitettua niin monipuolista ja hyvää ruokaa kuin tekisi, jos pöydässä olisi muitakin. Ruokahalukin kohenee, kun on seuraa.

Työn ja harrastusten täyttämässä lapsiperheen arjessa ei edes ydinperhe ehdi aina samaan aikaan päivällispöytään. Rienoja pyytää etsimään jonkun ajan päivästä, jolloin voidaan syödä yhdessä: jos päivällistä syödään eri aikaan, ehdittäisiinkö vaikkapa yhteiselle aamiaiselle?

– Ruokapöytä on se paikka, jossa liimataan perhe yhteen. Jos et osaa tai ehdi tehdä muuta vahvistaaksesi perheen yhteyttä, tehkää ruokaa ja syökää yhdessä. Ei aina voi syödä pikaruokalasta ostettua mättöruokaa!

Jumalan läsnäoloa

Vaan on suomalaisillakin sentään vielä joitain tilaisuuksia, joissa koko suku syö yhdessä: häät ja hautajaiset. Ruoka on edelleen oleellinen osa juhlia.

– Perinteinen pitopöytä on yhä suosittu, mutta tosi usein esimerkiksi hautajaisissa ruoka liittyy jotenkin vainajaan. Se voi olla hänen lempiruokaansa eli lapsen hautajaisissa ruoka voisi olla vaikka hampurilaisia. Pöydässä voi olla jotain, mitä mummo aina laittoi tai kalaa, jos vaari oli kova kalamies, Hanna Rienoja kertoo hautajaisruokailuista.

Perhejuhlien aterioinnilla on sekä käytännöllinen että teologinenkin perinteensä. Ennen vanhaan juhlavieraat tulivat pitkien matkojen takaa, joten heille oli tarjottava ruokaa ja yösija. Juhla jatkui silloinkin sujuvasti vihkimisen, siunauksen tai kasteen jälkeen ruokailulla.

Teologina Hanna Rienoja kertoo, että Raamatussakin yhdessä syöminen on monella tavalla esillä. Vanhassa Testamentissa ateriointi liittyy esimerkiksi vieraanvaraisuuteen, mutta Uudessa Testamentissa ja koko kristinuskossa yhteisellä aterialla on syvempikin merkitys. Uuden Testamentin kirjoituksissa kohtaamiseen ja kokoontumiseen liittyy usein yhdessä aterioiminen.

– Ehtoollisessakin on kyse syömisestä ja juomisesta. Jeesus tulee niin lähelle meitä, että hän antautuu meidän syötäväksemme ja juotavaksemme, hän tulee meille silläkin tavalla elämäksi. Leivän ja viinin nauttiminen on yhteydenpitoa Jumalan ja ruumiillisen ihmisen välillä. Ruumiilliseen ja arkiseen asiaan liittyy Jumalan siunaus, Rienoja tulkitsee.

– Jeesus myös opetti meitä rukoilemaan: anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Hän otti kaikessa huomioon sen, että ihminen tarvitsee myös ruokaa ja juomaa.

Yhdessä syöden tutustutaan

Vieraanvaraisuuden osoituksena yhteinen ateria on myös tapa kokea yhteyttä toisiin ihmisiin. Hanna Rienoja muistuttaa, että yhdessä syöminen luo hyvää vuorovaikutusta, joten sitä kannattaa hyödyntää vaikkapa kulttuurien välisissä kohtaamisissa.

– Yhteisellä aterialla pidetään huolta toisistamme, osoitetaan yhteisyyttä ja rakkautta. Ruokapöydässä ei aloiteta sotia.

Yhteinen ateria onkin hyvä tapa tutustua vaikkapa maahanmuuttajiin. Kaikkien pitää syödä, eikä yhteisen kielen puuttuminenkaan ole niin iso ongelma, kun voidaan yhdessä opetella raaka-aineiden ja ruokalajien nimiä.

Hanna Rienoja kertoo Helsingin Marttojen järjestämästä tilaisuudesta, jossa maahanmuuttajat ja suomalaiset laittoivat yhdessä ruokaa. Martat opettivat suomalaisen kalakeiton valmistamista ja leivän leipomista, maahanmuuttajat omien ruokiensa tekemistä. Samalla harjoiteltiin ruoan tarjoamista ja toisen palvelemista.

– Ruoka yhdistää, ja sen äärellä voi tapahtua hyvää kohtaamista, samalla viivalla olemista ja toinen toiseltaan oppimista. Minusta on ihastuttava ajatus, että ruoka ja juoma eivät ole vain jotain vähäpätöistä ja ruumiillista vaan arvokas asia, sillä niihin sisältyy ihmisten välinen yhteys.

Pappilan perhetalon toimintaa luotsaava Hanna Rienoja kannustaa myös unohtamaan liian kovat vaatimukset tarjoilun suhteen. Jo kuppi teetä ja voileipä riittävät luomaan kivan yhdessäolon hetken ja kokemuksen siitä, että on tervetullut.

– Ruokaa pitää kunnioittaa. Ravitsemusneuvojatkin kehottavat katsomaan ruokaa ja aistimaan sen muodot, värit ja tuoksut ennen kuin alkaa syödä. Samalla voi siunata ruoan ja kiittää siitä.

Turkissa ei syödä yksin

Turkin Ankarasta kotoisin oleva pizzeria-kebab Halicin emäntä **Demir Negla** on asunut Suomessa jo kaksi vuosikymmentä, mutta edelleen hän hämmästelee suomalaisten tapaa syödä yksin. Turkissa kukaan ei tee niin.

– Meillä samassa pöydässä syövät ainakin lapset, vanhemmat ja isovanhemmat. Kun olin pieni, ruokapöydässä olivat usein myös setäni sekä heidän vaimonsa ja lapsensa. Meitä oli helposti 25 ihmistä ihan tavallisella arkiaterialla. Muutaman kerran vuodessa järjestettiin juhlia, joissa söi yhdessä kymmeniä sukulaisia, Demir Negla muistelee.

Neglan perheessä kokoonnutaankin mahdollisimman usein syömään koko porukalla, vaikka lapset asuvat jo omillaan ja heillä on omat perheet.

– Teemme yhdessä kolme tai neljäkin isoa kattilallista ruokaa, ja jokainen saa syödä sitä, mistä eniten tykkää. Näin lapsetkaan eivät valita ruoasta, Demir Negla kertoo.

Hänen lapsuutensa Turkissa isovanhemmat kuuluivat automaattisesti perheen ruokapöytään, koska heidät hoidettiin kotona. Vielä 20 Suomessa vietetyn vuoden jälkeenkin Negla tunnustaa ihmettelevänsä suomalaisten tapaa laittaa vanhuksensa asumaan laitoksiin. Turkissa ikääntyneistä vanhemmista huolehtiminen on yksi lasten tärkeimmistä velvollisuuksista.

SUSANNA VILJANEN

– Iso osa ihmisistä onneksi tajuaa, että uskovainen voi tehdä rap-musiikkia, Mikaveli eli Mikael Meklin sanoo. (Kuva: Hannes Honkanen)

Sisältö peittoaa tyylin

Musiikki yhdistää, ja hyvä sanoma leviää millä tahansa tyylilajilla. Rap-artisti Mikaveli löysi helposti hengenheimolaisia biisien tekoon.

Mikaveli eli **Mikael Meklin** on tyytyväinen vaiheeseen, jota elää. Ensimmäinen soololevy ilmestyi marraskuussa, ja keikkoja riittää sopivasti.

Onneksi kalenteri ei ole ihan täyteen ahdettu, sillä elämässä on nyt jotain musiikkiakin tärkeämpää: yhdeksän kuukauden ikäinen tytär.

– Lapsi on tuonut elämään ihan omat juttunsa. Tämä on ollut tosi kivaa aikaa, Keravalla perheensä kanssa asuva Mikael hymyilee.

Pikkupoikana Mikael innostui rumpujensoitosta. Kannuttelusta ei kuitenkaan tullut pysyvää intohimoa. Kun Mikaelin kaveri Roni Lempiäinen kertoi tehneensä biisin ja pyysi mukaansa räppäämään, homma alkoi edetä luonnostaan. Syntyi rap-duo Immanuel.

Nykyään Mikael esiintyy nimellä Mikaveli. Rapissa hän inspiroituu rytmeistä ja iskevistä sanoituksista.

Räppi ylittää rajoja

Mikavelin singlet Mitä ikinä ja Ohikiitävää ovat soineet valtakunnallisilla radiokanavilla. Videoita löytää helposti netistä. Kuvissa ja videoilla vilisevät aurinkolasit ja isot lipat. Vaatemerkkejä zoomaillaan huolella.

Jos malttaa mennä pintaa syvemmälle ja kuunnella, mitä Mikaveli räppää, huomaa, että lesoilu ja materialla pröystäily loistavat poissaolollaan. Musiikki on sanomaltaan hengellistä. Hengellinen rap on joissain piireissä nostattanut kulmakarvoja. Pinnalliseksi mielletty musiikkityyli ei kaikkien mielestä sovi kristillisen sanoman kaveriksi.

Mutta toisaalta: miksi hyvää viestiä ei välitettäisi tyylillä, joka nyt on muutenkin suosittua?

– Uusia juttuja usein pelätään. Tuleekohan joskus aika, jolloin musiikkityyli ei ole puheenaihe? Vielä äsken kristillisessä musiikissa rokki ja hevi olivat pahoja, nyt rap epäilyttää joitakuita. Voiko uskovainen puhua nopeasti ja riimitellen? Mikael tokaisee huvittuneena.

Musiikki yhdistää

Kautta aikojen musiikki on yhdistänyt ihmisiä. Tietynlainen musiikki vetää samankaltaista porukkaa yhteen. Toisaalta musiikki voi myös luoda rajoja.

Mikavelin biisit syntyvät yhteistyössä. Artistin mielestä samantyylistä musiikkia tekevien on Suomessa helppo löytää toisensa.

Matti Kemppainen on yksi Mikaelin luottohenkilö ja Herranjengis-levyn vastaava tuottaja. Kemppainen hallitsee tekniset laitteet suvereenisti, joten Mikaelin tarvitsee vain kuvailla hänelle, millaista tyyliä ja äänimaailmaa johonkin biisiin havittelee.

– Matti osaa kaivella esiin juuri oikeat soundit.

Sanoitukset Mikael tekee itse, osan melodioistakin.

– Rap pyrkii nostamaan esille yhteiskunnallisia epäkohtia. Rap voi olla hyvinkin taiteellista ja kunnianhimoista. Toki on paljon myös aivan turhanpäiväistä räppiä, pelkkää viihdettä.

Omissa kappaleissaan Mikael pyrkii välittämään merkityksellisiä asioita. Ohikiitävää-singe muistuttaa, ettei elämässä kannata posottaa eteenpäin laput silmillä. Jokaisella on mahdollisuus jättää jälkeensä jotain hyvää.

ANU KYLVÉN

Mikaveli esitti kohti käyviä riimejään Ylöjärven seurakuntakeskuksella viime syksynä riparilaisten MegaJatkis-tapahtumassa.

Musapala muualta

Kadim Al Sahir on Irakin suosituimpia artisteja. Soitimme Mikavelille Al Sahirin hitin La Tazeedeeh Lowa'a. Mitä Suomi-räppäri tykkäsi?

"Kadimin biisi oli aika pitkä, ja siinä kuuluu hienosti paikallisuus. Erottuu kyllä länsämaisista tuotannoista."

Parasta tänä talvena

Näitä Mikaveli kuuntelee nyt

1. Bethel Music: Ever be

"Tämä on tosi voimallinen ja puhuttleva biisi, ja siinä on tosi hienot sanat. Jos täytyy ladata akkuja, niin tämä toimii todella hyvin."

2. Justin Bieber feat. Nas: We Are

"Tykkään biisin tuotannosta ja soundeista sekä sulavasta tyylistä. Koko Bieberin levy on tosi hyvän kuuloinen."

3. Robin feat. Kasmir: Milloin nään sut uudestaan?

"Tämä on pakko ottaa mukaan. Biisissä on sen verran kansainvälinen soundi ja epätyypillinen rytmitys. Erittäin hyvä tuotanto ja mageesti vedetty. Hyvä Robbari!"

Toimintaa perheille

kevät 2016

Toiminta käynnistyi pääsääntöisesti viikolla 2.

AVOIMET PERHEKERHOT

Yhdessäoloa, juttelua, leikkiä, askartelua, hiljentymistä.
- ma klo 9-12 Asuntila (Suolaniityntie 4)
- ti klo 9-12 Vuorentaustan srk-koti (Mastontie 27)
- ti klo 10-12 Viljakkalan srk-talo (Virkatie 2)
- ti klo 17-19 ja ke klo 9-12 Kurun srk-talo (Kirkkotie 2)
- ke klo 9-12 Haavisto (Lähdevainiontie 21, Haavi)
- ke klo 9-12 Metsäkylä (Taimitie 1)
- ke klo 9-12 Mutala (Palsintie 11)
- ke klo 9-12 Siivikkala (Tervolantie 4)
- ke klo 9-12 Takamaa (Hakalantie 5)
- ke klo 10-12 Karhen srk-koti (Kyrönlahdentie 853)

AVOIN KOTIPESÄ

Kaikille avoin kerho, jossa oma selkeä kerhorytminsä.
- Pappilan Perhetalossa (Loilantie 3-5) tiistaisin klo 9.00-11.00

TOUKKATUPA

Kohtaamispaikka vauvan ensimmäisen vuoden aikana (myös odottaville äideille).
- Pappilan Perhetalossa (Loilantie 3-5) maanantaisin klo 14.00-15.30 (vuonna 2015 synt.) ja tiistaisin klo 14.00-15.30 (vuonna 2014 synt.)
- Metsäkylässä (Taimitie 1) tiistaisin klo 14.00-15.30.

LAPSIPARKKI

Hoitopaikka hetkeksi! Varaukset viikkoa aiemmin klo 8.00-9.00. Hinnasto nettisivuilla.
- Asuntilassa (Suolaniityntie 4) maanantaisin klo 13.00-15.15. Puh. 040 160 2164.
- Metsäkylässä (Taimitie 1) perjantaisin klo 12.30-15.30. Puh. 044 786 8190.

PERHEKAHVILA (alkaen 21.1.)

Pappilan Perhetalossa (Loilantie 3-5) torstaisin kahdessa ryhmässä klo 9.00-11.30 ja 12.00-14.30. Paikka kahvilasta varataan viikoittain – ilmoittautumisohjeet: www.ylojarvenseurakunta.fi/perhetalo.

Lisätietoja: www.ylojarvenseurakunta.fi/toiminta/perheet

Rukouskaverit

Rukouskaverit palvelevat sinua joka sunnuntai messun jälkeen Ylöjärven kirkon eteisen morsiushuoneessa. Rukouskaverit ovat olemassa sinua varten, joka haluat saada henkilökohtaista rukoustukea. Rukousaiheet pysyvät luottamuksellisina.

Tervetuloa rukoiltavaksi!

Viikkorukoushetki

Maanantaisin klo 11.00-12.00 (alkaen 11.1.)
srk-keskuksen "Levähdyspaikassa" (Kirkkotanhuantie 1)

Tule levähtämään ja kantamaan rukouksessa yksityisiä ja yhteisiä asioita Taivaalliselle Isälle. Paikalle voit tulla joko vain hetkeksi tai koko tunniksi.

SIIONINVIRSISEURAT — KEVÄT 2016

Siivikkalan srk-talossa (Tervolantie 4) tiistaina 26.1., 23.2., 22.3. ja 26.4. klo 18.00. Mukana mm. Jaakko Löytty ja Jyrki Koivisto.

Viljakkalassa Kotiseurat ma 11.1. klo 18.00 Nisulla, Olkinuoralla (Rinnanojantie 52). Mukana mm. Jaakko Löytty.

Järj. Ylöjärven srk ja Herättäjä-yhdistyksen Ylöjärven paikallisyhdistys

Seurakuntanyyttärit

Srk-keskuksessa (Kirkkotanhuantie 1)
maanantaisin 18.1., 15.2., 21.3. ja 9.5. klo 18.00

Tule yhdessä rakentuvaan iltaan, jossa jokaisella on jotain annettavaa. Tuomisesi voi olla väliajalla syötävä naposteltava tarjoilupöytään, sana, laulu tai oma lahjasi. Illan aikana myös musiikkia Housebandin johtamana sekä yhteistä rukousta. Tervetuloa mukaan!

HYVÄÄ TURVAA -koulutus

la 16.1. klo 9.00-16.00 srk-keskuksessa (Kirkkotanhuantie 1)

Koulutus valmistaa kohtaamaan turvapaikanhakijoita. Puhumme eri kulttuurien ja uskontojen välisistä eroista ja yhtäläisyyksistä, ilmastomuutoksen vaikutuksista maahanmuuttoon ja monesta muusta ajankohtaisesta asiasta. Pohdimme myös omaa paikkaamme tässä uudessa haastavassa tilanteessa. Ilmoittautuminen 8.1. mennessä: puh. 044 786 8094 tai jaana.skytta@evl.fi. Koulutus on maksuton ja tarkoitettu kaikille kiinnostuneille.

MIESTENILLAT – Kevät 2016

klo 17.00 sauna, klo 18.00 Kahvi, klo 18.30-20.00 Ohjelma
Illat järjestetään srk-keskuksessa (paitsi 2.5. Lempiäniemessä)

1.2. "Kristittynä kansainvälistyvässä maailmassa", kansainvälisyysasiantuntija Sakari Löytty.
7.3. "Toivon Säveliä", muusikko, evankelista Samuli Saarinen.
4.4. "Varjojen laulu - Jobin viesti toivosta" - kuvia ja sanoja elämän hauraudesta, pastori Erkki Jokinen.
2.5. Saunaseurat Lempiäniemen leirikeskuksessa. Pastori Esa Järnvall.

Naistenillat

Ylöjärven srk-keskuksessa (Kirkkotanhuantie 1)
klo 18.00 kahvit, klo 18.30-n.20.00 ohjelma

Ma 8.2. "Usko arjessa",
evankelista Anne Pohtamo. Kirjapöytä (käteismyynti).

Ma 14.3. "Pelastava, parantava rakkaus",
taidemaalari Annukka Laine

Ma 4.4. Yhteinen miesten- ja naistenilta "Varjojen laulu – Jobin viesti toivosta" -kuvia ja sanoja elämän hauraudesta,
pastori, kirjailija Erkki Jokinen

Tervetuloa yksin tai yhdessä ystävän kanssa!

LÄHETYSTYÖSSÄ TAPAHTUU
KEVÄT 2016

LÄHETYSILLAT
srk-keskuksessa (Kirkkotanhuantie 1) klo 18
- **to 11.2. klo 18.00 "Terveisiä Lähetysmatkalta Etiopiasta"** Diakoniatyöntekijä Liisa Metsähonkala kertoo kokemuksiaan Etiopian matkaltaan.
- **to 10.3. klo 18.00 "Haasteena Palestiinalaisten koululaisten tukeminen"** Lähetystyöntekijä Pirkko Tuhkanen kertoo kuulumisia palestiinalaisten lasten koulutuksesta ja sen tukemisesta.
- **to 28.4. klo 18.00 "Vammaisten koulutus ja työllistäminen Nepalissa".** Lähetystyöntekijä Kirsti Kirjavainen kertoo Nepalin ajankohtaisesta tilanteesta ja siellä tehtävästä vammaistyöstä.

MUUTA TOIMINTAA
MYYJÄISTEN TALKOOPÄIVÄ ilm. myöhemmin.

UNELMATUPAMARKKINAT helatorstaina 5.5. Unelmatuvan pihalla messun jälkeen n. klo 11.15-14.00

UNELMATUPAVARTIT to 21.1., 25.2., 17.3., 28.4. ja 26.5. klo 14.00 Unelmatuvalla. Tule viettämään pieni hetki sanan ääressä.

RAAMATTUPIIRI UNELMATUVALLA joka toinen tiistai klo 18.00 (alkaen 12.1.). Sisältää helppotajuista Raamatun tutkimista, lähetystyöhön tutustumista ja esirukousta. Ohjaajana toimii Kylväjän kotiseutulähetti Oili Pääkkönen (puh. 040 757 0121).

HANNAPIIRIT Naisten elämää maailmalla ja mitä meidän elämään kuuluu juuri nyt. Vapaamuotoista keskustelua ja rukousta.
- **Keskustan Hannat** kokoontuvat Kaija Luoman kotona (Keihäsniementie 1 B 15) ma 25.1., ma 29.2., ti 29.3., ma 25.4. ja ma 30.5. klo 19.00.
- **Siivikkalan Hannat** kokoontuvat Siivikkalan srk-talolla (Tervolantie 4) su 10.1., 7.2., 6.3., 3.4., 1.5. ja 29.5. klo 18.30-20.30.

KIRPPUTORI srk-keskuksen alakerrassa (Kirkkotanhuantie 1) pe klo 15.00-18.00 ja la klo 10.00-14.00.

MIESTEN TYÖPAJA srk-keskuksen alakerrassa. Tarkempia tietoja toiminnasta antaa Pentti Partanen puh. 050 340 4158.

SEURAKUNNAN RUSKARETKI MUONIOON 3.-9.9.
Ylöjärven srk:n lähetys- ja kansainvälinen työ järjestää perinteisen Ruskaretken Lappiin. Tällä kertaa majoitumme Muoniojoen saaressa Ruotsin puolella sijaitsevaan Rajamaan lomakeskukseen (www.rajamaa.com). Majoitus on kahden hengen huoneissa. Retki sisältää päivittäisiä, lyhyempiä ja pidempiä kävelyretkiä tunturiluontoon sekä päivittäiset aamu- ja iltahartaudet sekä iltaohjelmat.

Retken hinta täysihoidolla on 495 €. Sitova ilmoittautumismaksu on 50 €, joka vähennetään retken kokonaishinnasta. Maksamalla ilmoittautumismaksun varmistat paikkasi retkelle (maksu voidaan palauttaa lääkärin todistuksella).

Ilmoittautumiset 30.4. mennessä: lähetyssihteeri Jaana Skyttä, puh. 044 786 8094, jaana.skytta@evl.fi tai lähetyspappi Matti Mikkola, puh. 044 786 8014, matti.mikkola@evl.fi.

TERVETULOA TOIMINTAAN MUKAAN!
Lähetystyön toiminnasta saat lisätietoja lähetys- ja kansainvälisentyön sihteeri Jaana Skytältä, puh. 044 786 8094 ja Matti Mikkola, puh. 044 786 8014. Jos haluat nimesi lähetyksen tiedotuslehden "Lähetysikkunan" postituslistalle, soita Jaanalle. Unelmatupa ottaa jatkuvasti uusia vapaaehtoistyöntekijöitä. Kysele tuvan toiminnasta Elisabet Waldolinilta puh. 044 786 8098.

www.ylojarvenseurakunta.fi/lahetystyo
#kaikillekansoille
@kaikillekansoille
www.facebook.com/unelmatupa

KAHVILA-KIRPPIS-OLOHUONE RISTEYS
(Asemantie 1 A 7)

Sinulle, jolla on aikaa arkisin klo 9-15 tavata toisia, istahtaa kahvikupposelle, jakaa arjen asioita iloineen ja murheineen ja osallistua siellä järjestettyyn ohjelmaankin kevään aikana! Ohjelmista, toiminnasta ja tapahtumista tietoa paikan päällä ja Fb Kahvila Risteys! Astu rohkeasti sisään ja käy tykkäämässä!

Diakoniatyö

Maija Panitzsch uskoo kotiutuvansa Ylöjärvelle nopeasti tyttärensä perheen sekä vanhus- ja vapaaehtoistyön avulla.

Seurakunta auttaa sopeutumaan

Hartaampaa yhdessäoloa

Lähes jokainen ulkomaille muuttanut hakeutuu jossain vaiheessa maanmiesten seuraan. Saksassa 30 vuotta asunut Maija Panitzsch löysi ensin Saksa-Suomi-seuran, mutta päätyi pian perustamaan paikallisen suomalaisen seurakunnan. Moni haluaa harjoittaa hartautta omalla äidinkielellään.

Maija – silloin vielä sukunimeltään Silander – karisti synnyinkuntansa Perniön tomut kannoiltaan parikymppisenä ja lähti Saksaan opiskelemaan kieltä. Kun Saksasta löytyi tuleva aviomieskin, "saksan opiskelu" venähti kolmen vuosikymmenen mittaiseksi.

Kielenkääntäjänä työskennellessään Maija Panitzsch alkoi kaivata muita suomalaisia ja liittyi paikalliseen Saksa-Suomi-seuraan.

– Seuran tapahtumissa pidettiin hauskaa, juhlittiin ja tanssittiin. Esikoisemme syntyessä aloin kuitenkin kaivata jonkinlaista herkistymistä. Halusin, että lapsemme voitaisiin kastaa myös suomeksi. Olin kuullut, että joissakin Saksan kaupungeissa oli suomalaisia seurakuntia, joten perustimme kahden muun suomalaisäidin kanssa suomalaisen seurakunnan kotipaikkakunnallemme Kieliin.

Omassa seurakunnassa ulkosuomalaiset saivat kuulla jumalanpalveluksen ja saarnan suomeksi edes silloin tällöin. Kuusi kertaa vuodessa Kielissä kävi suomalainen pappi Hannoverin seurakunnasta.

Itse perustetusta seurakunnasta tuli tärkeä osa Maija Panitzschin elämää Saksassa. Kun sukulaiset olivat kaukana, seurakunta oli hänelle kuin toinen perhe.

– Olimme suomalaisempia kuin Suomessa asuvat. Lauloimme esimerkiksi aina äitienpäivänä Suvivirren vielä pitkään sen jälkeen, kun tavasta oli Suomessa luovuttu, Maija Panitzsch kertoo.

– Hartaampi puoleni tarvitsee hengellistä yhteisöllisyyttä. Yksin kotona ei ihmeemmin tule rukoiltua tai luettua Raamattua.

Aktiiviset seurakuntalaiset perustivat myös suomenkielisen koulun lapsilleen. Kerran viikossa lapset saivat opetusta suomeksi ja tapasivat muita suomea puhuvia tenavia.

– Koululla oli iso merkitys lasten kaksikielisyydelle. Poikani **Lauri**, joka on koko ikänsä asunut Saksassa, puhuu edelleen suomea ja lukee omalle tyttärelleen iltasaduksi herra Hakkaraista suomeksi, Maija Panitzsch myhäilee.

– Tytär **Liisa** muutti minun kanssani lukioikäisenä suomeen, ja pärjäsi opinnoissaan hienosti. Vain ainekirjoitus suomeksi oli alussa vaikeaa.

Ensiapukurssilta vanhustyöhön

Seuraava suuri elämänmuutos Maija Panitzschille tapahtui nelikymppisenä, kun kielenkääntäjä löysi itsensä opiskelemasta hoitotyötä.

– Kaikki alkoi Laurin jalkapalloharrastuksesta. Harjoituksissa sattui ja tapahtui, ja Lauri tuskastui siihen, että en oikein osannut paikkailla kolhuja ja naarmuja, joita pojalle tuli. Menin Punaisen Ristin ensiapukurssille, jonka kautta päädyin harjoittelijaksi sairaalaan vanhusten osastolle. Huomasin, että pidin vanhuksista ja hoitotyöstä, ja lähdin opiskelemaan uutta ammattia, Panitzsch kertoo.

Hän viihtyi mainiosti uudessa työssään vanhusten hoitajana ja lopulta osastonhoitajana. Valitettavasti työ rajoitti Suomessa oleilua: siltä varalta, että jotain sattuisi, osastonhoitajan piti esimerkiksi pysyä Saksassa koko joululoma, vaikkei hän ollutkaan varsinaisesti töissä.

– Olimme rakennuttaneet talviasuttavan mökin Salon Särkisalolle, lähelle Perniötä. Mökki on minulle todella tärkeä paikka, joten minua häiritsi se, että sain olla Suomessa vain kolme viikkoa vuosittain. Lopulta pakkasin autoon matkalaukut sekä kaksi kissaa ja muutin Särkisalon mökille.

Aluksi Suomen luonto riitti elämäksi paluumuuttajalle. Hän oli haltioissaan puiden tuoksusta, pensaiden kukista ja marjoista, vuodenaikojen vaihtelusta.

Töitäkin hoitajalle löytyi nopeasti. Maija Panitzsch pääsi hoitamaan vanhuksia Turun kaupunkilähetyksen palvelutaloon.

Turun Mikaelin seurakunnasta löytyi myös ystäviä. Maija Panitzsch oli mukana perustamassa paluumuuttajien piiriä, jossa autettiin toinen toistaan viranomaisasioissa ja Suomeen sopeutumisessa.

– Kun on ollut vuosikymmeniä poissa, ei tunne esimerkiksi poliitikoita eikä muitakaan julkisuuden henkilöitä. Jää helposti ulkopuoliseksi, kun ei tiedä, mistä puhutaan.

Saksassa Panitzsch toimi myös suomen kielen opettajana työväenopistossa ja yksityisille. Niinpä häntä pyydettiin Salon seurakunnassa opettamaan suomea maahanmuuttajille, mitä hän ehti tehdä puolisen vuotta ennen seuraavaa muuttoaan.

Vapaaehtoinen tarjolla työhön

Nyt Maija Panitzschilla on jälleen edessään tutustuminen uuteen seurakuntaan. Muutama kuukausi sitten hän muutti Ylöjärvelle ollakseen lähellä kahta pientä tyttärenpoikaansa.

– Poikani perheineen asuu Saksassa, ja kun Liisan perhe kotiutui Ylöjärvelle, olin Turussa siinä tilanteessa, etten voinut olla oikein avuksi ja läsnä kummallekaan perheelle. Näin voin olla tyttäreni perheen apuna ja saan seurata hänen poikiensa kasvua läheltä. Nautin kovasti lastenlasteni seurasta!

Muutto uudelle paikkakunnalle yksin, 65-vuotiaana, on rohkea teko. Maija Panitzsch kuitenkin tietää löytävänsä seuraa ja tekemistä seurakunnan vapaaehtoistyöstä. Paikkakuntaan tutustumista on helpottanut se, että hän on saanut heti työkeikkoja vanhustyössä.

– Teen töitä vain 10 päivää kuukaudessa, mutta se auttaa pysymään tietyssä rytmissä. En halua vielä olla kokopäiväinen eläkeläinen. Erityisesti minua kiinnostaa ennaltaehkäisevä työ eli varmasti olen jossain vaiheessa mukana myös Tähkäpäät-kerhossa. Sellaiset tapaamiset ovat todella tärkeitä kotona asuvan vanhuksen jaksamiselle.

SUSANNA VILJANEN

Alle vuodessa voi kotiutua

Erilainen, mutta mahtava maa

Vuosi sitten tammikuussa Etelä-Afrikasta Suomeen vaihto-oppilaaksi tullut Dylan Potter todistaa, että uuteen maahan voi kotiutua alle vuodessa. Suomen hiljaisuus, kaunis luonto ja maanläheiset ihmiset ovat tehneet häneen niin suuren vaikutuksen, että hän aikoo papiksi valmistuttuaan takuuvarmasti palata Pohjolaan.

Dylan Potter on vaihto-oppilasvuotensa aikana oppinut kunnioittamaan suomalaisten hiljaisuutta.

Vaihto-oppilaaksi lähtiessään Dylan Potter halusi päästä johonkin täydellisen erilaiseen maahan ja kulttuuriin. Yhdentoista vaihtoehdon joukosta ykköseksi valikoitui Suomi, koska se on niin monella tavalla erilainen kuin Potterin kotimaa Etelä-Afrikka.

– Pohjoismaistakin Suomi erottuu kielellisesti täysin. Esimerkiksi ruotsin kielessä on paljon ihan samoja sanoja kuin afrikaansissa, mutta suomi on kerta kaikkiaan erilainen.

– Myös se, että Suomi on aina sijainnut kahden kulttuurin rajalla, oli mielestäni kiinnostavaa.

Mykistävä hiljaisuus

Kun Dylan Potter tammikuussa saapui Suomeen, talvi ja lumi hurmasivat hänet kertaheitolla. Raikas, kylmä ilma ja lumen pehmustama hiljaisuus suorastaan mykistivät tulokkaan.

Samoin oli ilmeisesti käynyt jo aiemmin myös paikallisille, sillä hekin olivat kovin hiljaa.

– Suurin kulttuurishokki minulle oli, että suomalaiset ovat niin hiljaisia. Pinnallista small talkia on tosi vähän. Aluksi hiljaisuus oli minusta outoa ja vaivautunutta, vilkas eteläafrikkalainen myöntää.

– Sitten opin, ettei hiljaisuudesta tarvitse vaivautua. Nyt minusta on hienoa, että joku luottaa minuun ja kunnioittaa minua niin paljon, että hän haluaa olla seurassani hiljaa. Olen ymmärtänyt, että on olemassa vaivautunutta hiljaisuutta ja suomalaista hiljaisuutta, ja nämä kaksi ovat ihan eri asia!

Pinnallisen jutustelun puuttuessa suomalaiset ovat hyvin suoraviivaisia ja rehellisiä. Dylan Potterin mielestä nämä ominaisuudet tekevät kansastamme rakastettavan maanläheisen. Vaikka itse onkin täkäläisiin verrattuna suulas, hän viihtyy suomalaisten joukossa aina vain paremmin.

– Olen itsekin oppinut hillitsemään hiukan puheitani. Saatan jopa ajatella asian, ennen kuin sanon sen ääneen, Potter virnistää.

Maallistunut ja hymytön

Uskonnollisesti aktiivisesta Etelä-Afrikasta saapuneelle anglikaanille myös Suomen maallistuneisuus oli aluksi järkytys. Kun lukion uskontotunnilla kyseltiin, millaiset arvot olivat oppilaille tärkeitä, Dylan Potter huomasi olevansa ainoa, joka viittasi uskonnollisen etiikan kohdalla.

– Olin kauhuissani, kun kukaan muu ei näyttänyt uskovan Jumalaan ja leimauduin kertaheitolla tosi erilaiseksi! Myöhemmin ajattelin, että se oli oikeastaan hyvä, sillä minun ei ole sen koommin tarvinnut selitellä kenellekään, miksi vaikkapa lausun pienen ruokarukouksen ennen kuin alan syödä tai paastoan pääsiäisen alla.

– Minulle uskonnon harjoittaminen on itsestään selvää. Tapojen noudattaminen ei tietenkään yksistään merkitse mitään, mutta kun sen lisäksi on hyvä, aito yhteys Jumalaan, elämä on aivan toisenlaista, valoisaa ja hyvää. Jos minulla ei olisi uskoa, elämästä puuttuisi merkitys. Eläisin vain hankkiakseni omaisuutta, mikä olisi tosi köyhää!

Jos vaihto-oppilas jotain muuttaisi Suomesta, hän tekisikin meistä avoimemmin uskonnollisia. Maaillistuneessa Suomessa kun ei olla läheskään niin avoimia ja hymyileviä kuin köyhässä Etelä-Afrikassa, jossa uskonnolla on vankaa sija ihmisten arjessa.

Seurakunnasta on onneksi löytynyt niitäkin ihmisiä, joiden kanssa Dylan Potter on voinut käydä kiihkeitä teologisia keskusteluja.

– Viihdyn esimerkiksi Kellarin nuorten illoissa tosi hyvin. Siellä voi jutella ihmisten kanssa mistä vaan, vaikka väitellä luterilaisen ja anglikaanisen kirkon eroista.

Raamattua kahdella kielellä

Niin erilainen kuin suomen kieli onkin, englantia äidinkielenään puhuva Dylan Potter oppi nopeasti puhumaan ja varsinkin ymmärtämään sitä kohtuullisesti. Kirkollinen sanasto on erityisen hyvin hanskassa, sillä hän käy joka sunnuntai jumalanpalveluksessa, jossa hän seuraa liturgiaa ja tekstejä kahdella kielellä.

– Saan aina ennen jumalanpalvelusta papilta päivän tekstit, jotta pystyn seuraamaan niitä suomenkielisestä ja englanninkielisestä raamatusta rinnakkain. Minulla on myös ollut loistava englanninopettaja, joka opetti meidät lukemaan suomea nopeasti.

Musikaalisena ihmisenä Potter sanoo jäävänsä kaipaamaan luterilaista liturgiaa, jossa lauletaan paljon. Sinä, missä luterilaiset laulavat, anglikaanit lausuvat yhteen ääneen ja liikkuvat: jatkuvasti noustaan seisomaan tai polvistutaan rukoukseen.

Dylan Potter on myös laulanut Tuomas-kuorossa.

– Kuorosta löysin nopeasti ystäviä, ja suomeksi laulaminen on kehittänyt kielitaitoani hurjasti.

Dylan Potterin Suomi-rakkaus osoittaa, että jopa alle vuodessa voi sopeutua ja kotiutua aivan erilaiseen kulttuuriin – jos kaikki sujuu hyvin. Eksoottisesta Etelä-Afrikasta paikalliseen lukioon tuleva iloinen ja vilkas vaihto-oppilaspoika saattaa toki olla helpompi kohdata kuin Lähi-Idän sotaa pakeneva turvapaikanhakija.

– Minut on otettu joka paikassa avosylin vastaan. Isäntäperhe, luokakaverit, seurakunta ja koko Ylöjärvi ovat olleet valtavan ystävällisiä. Minun ei ole tarvinnut tuntea oloani ulkopuoliseksi. On ihanaa, kun niin moni tuntee ja muistaa minut ja moikkaa, vaikka olen itse tosi hyvä unohtamaan nimiä ja kasvoja.

SUSANNA VILJANEN

Monikulttuurinen väki

- **Naisten kerho** kokoontuu ke 13.1. alkaen kello 17.00-19.00 Vanhalla Seuriksella (Loilantie 3-5). Lastenhoito järjestetty.
- **Tyttökerho Monku** (kouluikäisille tytöille) sunnuntaisin klo 16.00-19.00 (alkaen 10.1.) Nuorisotila Kellarilla (Mikkolantie 1-3). Tehdään yhdessä tyttöjen juttuja, laitetaan ruokaa ja vietetään tyttöaikaa yhdessä.
- **Tyttöjen kerho K12** (ikäraja 12v.) alkaen keskiviikkoisin klo 19.00-21.00 (alkaen 13.1.) Vanhalla Seuriksella.

Lisätiedot:
Lähetyksen ja kansainvälisen työn sihteeri Jaana Skyttä, puh. 044 786 8094 tai jaana.skytta@evl.fi.

KUOROT

VERSO-KUORO (tarkoitettu noin 7-vuotiaista ylöspäin)
– keskiviikkoisin klo 17.00-18.00 srk-keskuksen salissa (alkaen 13.1.). Uudet laulajat ovat tervetulleita tammikuun ajan.

CELESTA-KUORO (n. 10-vuotiaista ylöspäin)
– torstaisin klo 17.30-19.00 srk-keskuksen salissa (alkaen 7.1.)
(Kuoro laulaa 1-4-äänistä musiikkia, joten kaikille uusille laulajille on koelaulu. Koelaulut seurakuntakeskuksella torstaina 7.1. klo 16.30. Mikäli aika ei sovi, on uusien mahdollista tulla vielä tammikuun aikana. Erillisestä koelaulusta sovittava Saara Syrjäniemen kanssa puh. 044 7868 038)

NUORTENKUORO AMOROSO (yli 14-v.)
– Kuoro kokoontuu sopimuksen mukaan harvemmin kuin 1 krt/vk. Lisätietoja kanttori Saara Syrjäniemeltä 044 7868 038

KAMARIKUORO
– tiistaisin klo 18.00-19.30 srk-keskuksen salissa (alkaen ti 12.1.)

TUOMASKUORO
– tiistaisin klo 19.30-21.00 srk-keskuksen salissa (alkaen ti 12.1.)

KUOROKOULU
Kaikille laulutaitoisille ja -taidottomille. Yhdessä laulamisen riemua Vanhalla seuriksella (Loilantie 3) maanantaisin 18.00-19.15. (alkaen 1.2.)

RUSKAKUORO
– keskiviikkoaamuisin klo 10.15-11.30 Tähkäpäät-kerhon yhteydessä srk-keskuksessa (alkaen 13.1.)

VILJAKKALAN SRK-PIIRIN KUOROT
– Nuorten lauluryhmä Junior Gospel Singers (JGS) 9-vuotiaista ylöspäin tiistaisin klo 15.00-16.00 Viljakkalan srk-talossa (alkaen 12.1.)
– Junior Gospel Singers -solistiryhmä tiistaisin klo 16.00-16.30 Viljakkalan srk-talossa (alkaen 12.1.)
– Mieslaulajat tiistaisin klo 18.30-20.00 Viljakkalan srki-talossa (alkaen 12.1.)
– Tuomasbändi ja -kuoro, harjoitukset sunnuntaisin Viljakkalan srk-talossa. Tiedustele tarkemmin kanttori Heidi Olkinuoralta 044 786 8034!
– Uusi Viljakaiset lauluryhmä toimii Viljakaiset toimintapäivien yhteydessä. Lisätiedot kanttori Heidi Olkinuoralta 044 786 8034!

KURUN KAPPELISEURAKUNNAN KUOROT
– Kivitaskut-kuoro (7-v. ylöspäin.) torstaisin klo 15.15-16.00 Kurun srk-talon salissa (alkaen 14.1.)
– Kurun kirkkokuoro torstaisin klo 18.00-20.00 Kurun srk-talon salissa (alkaen 14.1.)

Tule ja koe hiljaisen rukouslaulun voima!

Tule löytämään oman äänesi lempeä voima sekä vahvistamaan kehon ja äänen yhteyttä. Hiljainen rukouslaulun ytimenä on ihmisen kokonaisvaltaisuus - laulu hoitaa ääntä, ruumista ja sielua. Tämä laulutapa ei edellytä nuotinlukutaitoa eikä edes niin sanottua hyvää laulutaitoa. Tervetuloa kokemaan yhteisen yksiäänisen laulun kannatteleva kauneus!

Hiljainen rukouslaulu -ryhmä kokoontu su 31.1., 7.2., 6.3., 3.4. ja 24.4. klo 16.00–17.30 Ylöjärven seurakuntakeskuksessa. Ryhmä on maksuton. Tarkemmat tiedustelut kanttori, äänikouluttaja Aija-Leena Ranta, aija-leena.ranta@evl.fi tai 044 7868 032.

MUSKARIT

Ylöjärven seurakunnan musiikkileikkikoulujen kevätkausi alkaa viikolla 2. Useissa ryhmissä tilaa ympäri Ylöjärveä. Katso ajankohtaiset tiedot, ajat ja paikat muskarin sivuilta: www.ylojarvenseurakunta.fi/muskari.
Hinta: 60 €/30 min, 70 €/45min.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset muskariopelle:
maria.joutsi-laine@evl.fi tai puh. 044 786 8036.

Gospel-lattarit™
KELLARILLA
Torstaisin (14.1. alkaen)
klo 18.00 Gospel-lattarit
75 min. tanssitreeni
Nuorisotila "Kellari",
Mikkolantie 1-3, Ylöjärvi
Muut tunnit ja kurssit:
kyselyt: esim. GL Tempo keikat
gospelliikunta@tnnky.fi
www.tnnky.fi

PYHÄKOULU

- Mutalan toimitilassa joka sunnuntai klo 12.00 (alkaen 10.1.)
- Ylöjärven kirkon sakastissa joka sunnuntai klo 10.00 messun yhteydessä (alkaen 10.1.)
- Viljakkalan kirkossa joka sunnuntai klo 11.00 messun yhteydessä (alkaen 10.1.)

Senegalista lähtöisin oleva Badara Sathie muutti Suomeen avioiduttuaan Karoliina Löytyn kanssa. Pariskunnalla on kolme lasta, Demba, Samba ja tässä viekasteleva päiväkotilainen Toivo.

Kieli, koulutus, työ ja huumori ovat kotoutumisen avaimia

”Kaunis, kallis ja kylmä maa”

Toiseen maahan muuttaminen on iso askel, jonka moni on kuitenkin valmis ottamaan milloin rakkauden, milloin työn tai turvan vuoksi. Senegalista kotoisin olevan Badara Sathien tie toi Suomeen avioliiton myötä. Vaikka kotimaasta kaipaa yhä joitain asioita, hän on ollut erittäin tyytyväinen nykyiseen asuinpaikkaansa.

Badara Sathien ja hänen vaimonsa Karoliina Löytyn tarina alkaa vuodesta 1990, jolloin he tutustuivat Badaran kotimaassa.

– Karoliinan vanhemmat olivat silloin Senegalissa lähetystyössä. Olimme ensin noin kahdeksan vuotta ystäviä, jonka jälkeen aloimme seurustella, Sathie muistelee.

Avioliiton myötä edessä oli muutto Suomeen vuosituhannen vaihteessa.

– Asuin ensimmäisen vuoden anoppini ja appiukkoni luona Kiikoisissa. He kuskasivat minua Vammalaan, jossa osallistuin maahanmuuttajille järjestettyyn suomen kielen opetukseen, Sathie kertoo.

Nyt senegalilainen puhuu erittäin hyvää suomea.

– En ihan sataprosenttisen täydellisesti, mutta pikkuhiljaa yhä paremmin.

Ensiksi suomi tuntui ymmärrettävästi hyvin vaikealta. Sathien mukaan kesti noin kolmesta neljään vuotta ennen kuin kieleen pääsi kunnolla jyvälle.

– Alussa höpötin kaikkea mitä osasin. Tietysti tein paljon virheitä, mutta puhumalla oppii, Sathie tietää.

Badaralla ja Karoliinalla on kolme lasta, Demba, Samba ja Toivo. Molemmat puhuvat jälkikasvulleen omaa äidinkieltään, Badara sereriä ja Karoliina suomea. Lisäksi aviopari puhuu keskenään ranskaa, joten perheessä riittää kielitaitoa.

Mennessään naimisiin kumpikin säilytti oman uskontonsa – Badara islaminja Karoliina kristinuskon. Käytännön perhe-elämässä vastaan tulleet näkemyserot pari on selvittänyt luottamuksella ja toistensa tuntemuksella.

– Rakastaminen merkitsee toisen erilaisuuden hyväksymistä ja kunnioittamista, Karoliina alleviivaa.

Halu tehdä käsillä

Suomen opiskelun jälkeen edessä oli muutto Helsinkiin, josssa Badara Sathie alkoi työskennellä Silja Linen laivoilla siivoojana. Työtä kesti puolitoista vuotta. Sitten Sathie pestautui maahanmuuttajille suunnattuun peruskouluun.

– Opiskelimme samoja asioita, mitä suomalaislapsille opetetaan kouluissa: matematiikkaa, Suomen historiaa, yhteiskuntaoppia ja niin edelleen, Sathie tiivistää.

Vuonna 2003 perhe muutti Ylöjärvelle ja Badara siirtyi Tampereen Koivistonkylään ammattikouluun opiskelemaan LVI-asentajaksi.

– Olin samalla linjalla kuin tavalliset suomalaiset nuoret. Olin selvästi vanhin koko porukassa, mutta koko kolme vuotta ammattikoulussa meni ihan mukavasti, Sathie juttelee.

– Halusin putkimieheksi, koska olen aina tykännyt töistä, joita voi tehdä omin käsin, hän korostaa.

Toisen asteen koulusta Sathie pääsi välittömästi siirtymään töihin.

– Olin ensin töissä Ruovedellä ja vaihdoin myöhemmin tänne Ylöjärvelle. Suomalaisesta työelämästä minulla on oikeastaan vain myönteisiä kokemuksia, Sathie sanoo.

Hyvä paikka asua

Ylipäätään Suomi ja Ylöjärvi saavat kiitosta Badara Sathielta.

– Tämä on hyvä paikka elää ja kasvattaa lapsia, Sathie kiteyttää.

Ensialkuun elämä Pohjolassa, kaukana synnyinmaasta oli välillä vaikeaa ja Badaraa vaivasi ulkopuolisuuden tunne.

– Minulla ei ollut kunnon käsitystä arkipäiväisistä suomalaisista tavoista kuten siitä, miten ihmiset kommunikoivat keskenään. Kun vähitellen pääsin kulttuurin sisään, sopeutuminen oli paljon helpompaa, Sathie selittää.

– Aikana ennen kännyköitä suomalaisetkin varmasti vierailivat toistensa luona useammin ja olivat ehkä läheisempiä kuin nykyisin. En halua kuitenkaan kritisoida tästä syystä. Maailma muuttuu, hän jatkaa.

Yksi selkeä ero kulttuurien välillä on myös se, miten ihmiset näyttävät tunteitaan.

– Suomalaisethan eivät tee sitä kovin herkästi. Itse olen halunnut pitää kiinni kulttuuristani siinä, että haluan ilmaista tunteeni hyvin suoraan, Sathie kertoo.

Länsi-Afrikan lämpöön ja aurinkoon tottuneelle pohjoisen pimeys ja koleus on ollut myös seikka, jonka kanssa Sathien on pitänyt oppia elämään.

– Kyllä täällä palelee aika helposti, senegalilainen myöntää.

Kaiken kaikkiaan Sathie on kuitenkin erittäin tyytyväinen elämäänsä Suomessa, joka on ollut 15 vuoden ajan hänen kotinsa.

– Suomi on kaunis, kallis ja kylmä maa, Sathie nauraa.

Ymmärrystä kotinsa jättäneille

Eurooppaan on kuluneena vuonna saapunut paljon enemmän pakolaisia kuin aiempina vuosina. Suurin osa on kotoisin sotien ja konfliktien riivaamilta alueilta Syyriasta, Irakista, Afganistanista ja Somaliasta. Vaikka Badara Sathie muutti aikanaan Suomeen myönteisestä ja kauniista syystä, hän kokee pakolaisten asian itselleen läheiseksi.

– Olen seurannut uutisointia ja keskustelua aiheesta hyvin tarkasti. Minun mielestäni meidän pitää yrittää ymmärtää näitä ihmisiä, jotka tarvitsevat apua, Sathie painottaa.

– Kukaan ei lähde kotoaan mielellään, hän ynnää.

Sathie on itse sopeutunut vieraaseen maahan sekä kulttuuriin mallikkaasti. Siksi hänellä on selkeä näkemys siitä, mitä koko yhteiskunnan pitäisi ottaa huomioon, jotta uusien tulijoiden kotoutuminen onnistuisi mahdollisimman hyvin.

– Pääasia on, että ihmiset oppivat kielen. Ehdottoman tärkeää on myös, että he pääsevät suomalaiseen kouluun ja sen jälkeen suoraan töihin. Jos nämä ehdot eivät toteudu, niin vaikeaa on, Sathie tietää.

Tulijaa puolestaan edesauttaa paljon se, että hänellä on reipas asenne ja halu päästä sopeutumisessa alkuun. Tässä tarvitaan lisäksi huumoria. Badara Sathieta se on auttanut huomattavasti esimerkiksi työnteossa.

– Itselleenkin pitää osata nauraa. Silloin pääsee monessa asiassa helpommalla, Sathie neuvoo.

JAN TELFORD

Kotouttaminen alkaa sanoista Meidän maahanmuuttajamme

Syksyllä ennen näkemättömiin mittoihin paisunut maahanmuuttajien vyöry työllistää seurakunnissa vielä pitkään. Onneksi niissä on myös asiantuntemusta vieraaseen maahan asettumisesta: lähetystyössä olleet ovat kaikki kokeneet vieraaseen kulttuuriin sopeutumisen ilot ja haasteet.

Pastori Erkki Jokinen neuvoo etsimään kulttuurien ja uskontojen välistä yhteyttä vaikkapa ruoan ja musiikin välityksellä.

Kun pastori **Erkki Jokinen** muutti vaimonsa ja neljän lapsen kanssa Venäjälle, kukaan heistä ei osannut käytännössä ollenkaan maan kieltä, eikä heillä ollut sen kulttuurista tai arjesta kovin selkeää kuvaa.

– Lähetin työ vieraassa maassa on oivallinen peruskurssi maahanmuuttajatyöhön. Siinä oppii omakohtaisesti ymmärtämään, miten tärkeää on saada hyvä ja vieraanvarainen vastaanotto, Jokinen sanoo.

– Kyläläiset alkoivat nopeasti sanoa meitä ”omiksi suomalaisikseen” – olimme osa ”meitä”, emme ”niitä”. Se tuntui tosi mukavalta.

Me ja ne -jaolla luodaan paljon merkityksiä. Jokinen toivookin, että suomalaiset oppisivat pitämään omalle paikkakunnalle muuttaneita tulokkaita ”meidän irakilaisinamme” ja ”meidän syyrialaisinamme”.

Lepopaikka kotoutujalle

Kotimaahan palattuaan Erkki Jokisesta tuli Suomen luterilaisen kirkon ensimmäinen venäjänkielinen pappi, ja hän teki pitkään töitä venäläisten maahanmuuttajien kanssa.

Venäjänkielisen papin tehtävä olisi kotouttamisen nimissä ollut löytää heille suomalaisia ystäviä ja harrastuksia. Käytännössä tulokkaat olivat itse jo yrittäneet kaikin voimin sopeutua suomalaiseen yhteiskuntaan. Ennen kaikkea he tarvitsivat turvapaikan, jossa he saivat levätä kotoutumisesta.

– Perustimme Venäjältä tulijoille oman, venäjänkielisen seurakunnan lepopaikaksi, jossa heidän ei tarvinnut tuntea olevansa vieraita ja toisenlaisia. Kiersin myös pitämässä suomalais-venäläisiä jumalanpalveluksia, Jokinen kertoo työstään venäjänkielisen seurakunnan pappina.

– Tehtävä oli hyvin ristiriitainen. Toisaalta piti tukea tulokkaiden kristityn identiteettiä heidän omalla äidinkielellään, toisaalta piti auttaa ja rohkaista heitä oppimaan suomea ja tutustumaan suomalaisiin.

Jokinen toteaa, että saman ristiriidan edessä ollaan nytkin. Myös Lähi-Idästä tulijat tarvitsevat sekä omankielisen tukiyhteisön että siltoja suomalaiseen yhteisöön ja yhteiskuntaan. Omankielinen yhteisö on välttämätön nimenomaan ensimmäisen sukupolven maahanmuuttajille. Lapset sopeutuvat sujuvammin uusien, suomalaisten kavereidensa avulla.

Monenlaista kotouttamista

Hyväksi havaittua sillanrakentamista on kummiperhetoiminta. Siinä suomalainen vapaaehtoinen ryhtyy maahanmuuttajaperheen kummiksi ja opettaa heille suomalaista elämää ja kulttuuria.

– Ruoanlaitto ja yhdessä syöminen ovat aina hyvä tapa löytää yhteys. Kielitaidottomille tulokkaille jo se, että joku lähtee heidän mukaansa ruokaostoksille, on suuri apu, ja ruokapöytä on aina hyvä paikka tutustua ja keskustella, Erkki Jokinen toteaa.

– Kummeilta ei vaadita mitään ihmeellistä kielitaitoa, koska tavoitteena joka tapauksessa on, että maahanmuuttajaperhe oppisi suomea. Muutama avainsana riittää.

Jos molempien osapuolten englannin tai muun yhteisen kielen taito riittää mutkikkaampaan keskusteluun, voi kummiperheelle kertoa, että meillä Suomessakin on ollut sisällissota. Maahanmuuttajille Suomen historiaa opettanut pastori Jokinen kertoo, että esimerkiksi ruandalaisten ja syyrialaisten pakolaisten mielestä oli hyvin puhuttelevaa ja terapeuttista, että sisällissodasta voi selvitä ja sen kahtia jakamasta kansasta voi vielä kasvaa yhtenäinen.

Myös sydämen kieli eli musiikki on hyvä väylä löytää yhteys. Jokinen kertoo afganistanilaisille ja irakilaisille nuorille järjestetystä illasta, jossa seurakuntanuoret esittivät pari laulua. Maahanmuuttajapojat alkoivat sen jälkeen spontaanisti laulaa omia laulujaan, ja yhteisymmärrys nuorten kesken aukesi aivan uudelle tasolle.

– Iso osa syksyn tulokkaista on poikia ja nuoria miehiä. Maahanmuuttajatyöhön kaivataankin nyt erityisesti miehiä ja mielellään nuorehkoja sellaisia: tulijat ihmettelevät kovasti, miksi vastaanottokeskusten väki on lähes pelkästään naisia, Erkki Jokinen toteaa.

Jokinen on ollut myös Raamattuopistossa rakentamassa kieleen, kulttuuriin ja ammattiin valmentavaa koulutusta kristityille maahanmuuttajille. Heille työharjoittelu seurakunnassa osoittautui hyväksi kotoutumisen väyläksi.

Tulokkaissa myös kristittyjä

Nykyisin Hämeenkyrössä asuva Erkki Jokinen on kiertänyt Suomen seurakuntia puhumassa kotouttamisen haasteista ja mahdollisuuksista. Hän muistuttaa, että edelleen iso osa maahanmuuttajista tulee kristillisistä kulttuureista: Irakissa ja Syyriassa ovat maailman vanhimmat kristityt kirkot, ja kristinusko on noissa maissa tavallinen syy joutua vainotuksi ja lähteä pakoon.

Monella viime syksyn tulijalla on toki islamilainen tausta.

– Nyt tarvitaan paitsi kielten ja kulttuurien myös uskontojen välistä dialogia. Oma haasteensa on siinäkin, että esimerkiksi SPR:n toiminnan pitää olla tiukasti tunnustuksetonta, joten yhteistyössä on tarkasti rajattava, mikä on seurakunnan toimintaa ja mikä SPR:n, Jokinen toteaa.

Hänen kokemuksensa mukaan islamilaiset itse eivät kaihda kristityjen kohtaamista ja uskonnosta puhumista. Hän kertoo muun muassa imaamista, joka tuli halaamaan häntä sanoen, että pastori Jokinen oli ensimmäinen hänen kohtaamansa suomalainen, joka uskoo Jumalaan. Se, että papin ja imaamin käsitykset Jumalasta ovat erilaiset, ei himmentänyt hänen iloaan.

– Selitin imaamille, että hän oli varmasti kohdannut muitakin uskovia, mutta Suomessa uskonto on hyvin yksityinen asia, josta ei juuri puhuta. Muslimit luulevat helposti, että olemme kaikki täysin maallistuneita, koska emme avoimesti puhu uskostamme.

Vaikka seurakunnissa tehdään paljon ”uskontoneutraalia” kotouttamistyötä, Jokinen korostaa, ettei kristityillä ole mitään syytä kätkeä omaa identiteettiään. Seurakunnat eivät voi esitellä omaa toimintaansa puhumatta mitään kristinuskon perusajatuksista. Sen voi kuitenkin mainiosti tehdä toisen uskoa kunnioittaen.

SUSANNA VILJANEN

Kurun kokemukset myönteisiä

Loppusyksyllä Lammasniemen leirikeskuksessa vastaanottokeskuspaikkaa odotelleet 48 irakilaismiestä saivat Kurussa lämpimän vastaanoton. Kurulaiset vapaaehtoiset laittoivat heille ruokaa, keräsivät talvivaatteita, kyyditsivät miehiä kylällä ja istuivat heidän kanssaan nuotiolla paistamassa makkaraa ja lettuja.

Turvapaikanhakijoita kyyditettiin muun muassa koululle pelaamaan sählyä ja jopa oluelle paikalliseen ravintolaan. Pari heistä kävi myös Kurun kirkossa ja seurakuntatalolla. Muutamaan Lammasniemessä vietettyyn viikkoon mahtui paljon myönteisiä kohtaamisia paikallisten kanssa.

– Juttelimme tulkin välityksellä, eli kielimuurikaan ei ihmeemmin haitannut. Kaikki siellä morjestivat ja sanoivat huomenta jo ensimmäisenä aamuna, talkootöissä Lammasniemessä häärinyt naapuri **Erkki Törmä** toteaa.

– Paristа miehestä siellä tuli hyvinkin tuttuja. Oli mukava kuulla heiltä terveisiä, kun täältä Kurusta kävi delegaatio tapaamassa heitä Kaivannossa, jonne heidät sitten sijoitettiin. He olivat viihtyneet Kurussa oikein hyvin.

Kurulaisista muodostettuun tukiryhmään kuuluneet Petri Laurila (oik.) ja Henna Paasonen olivat mukana Lammasniemessä, kun YLE Tampere kävi haastattelemassa kurulaisia heränneestä auttamisilmiöstä. Saman pöydän ääressä myös pastori-Jyrki ja turvapaikanhakija-Omar. Kurulaisten kokemuksista voi lukea tarkemmin seurakunnan nettisivuilta: www.ylojarvenseurakunta.fi/ajankohtaista. (Kuva: Sakari Vanhanen)

Törmä uskoo, että tulokkaiden oma myönteinen ja reipas asenne auttoi yhteiselossa paljon. Miehet olivat siistiä, asiallista ja hyvin käyttäytyvää väkeä.

– Yritimme vain hiukan helpottaa heidän elämäänsä, kun miehet olivat joutuneet niin kauas pois kotoaan, Erkki Törmä kuvaa kurulaisen talkooväen asennetta turvapaikanhakijoihin.

SUSANNA VILJANEN

Afrikan maata nähnyt partioammattilainen iloitsee keräyskohteista

Yhteisvastuu tukee Ugandaa ja partiota

Vapaaehtoistyö ja lasten koulutus ovat ensi vuoden Yhteisvastuu-keräyksen keskiössä. Varoja kerätään niin eriarvoisuuden ja rajun väestönkasvun kanssa kamppailevaa Ugandaa kuin lasten sekä nuorten syrjäytymistä ehkäisevää Suomen Partiolaisten hanketta varten. Ylöjärveläissyntyinen Heli Salo on ollut rauhanturvaajan työssä Ugandassa ja partio on hänelle elämäntapa. Salo on kokemansa perusteella vakuuttunut, että tuki menee hyviin tarkoituksiin.

Heli Salo on rauhanturvaajana nähnyt ja kokenut, millainen köyhyys ja epäoikeudenmukaisuus vaivaa Ugandaa.

Heli Salo palveli rauhanturvaajana Ugandassa vuosina 2011–2012. Hän osallistui puolustusvoimien virkamiehenä viiden muun suomalaisen kanssa EU:n koulutusoperaatioon.

– Annoimme jalkaväkikoulutusta somalialaisille sotilaille. Kyseessä oli hieman varusmiespalvelukseen rinnastettava koulutus, jossa harjoitettiin esimerkiksi ampumataitoja, kartankäsittelyä, ryhmässä toimimista ja hygieniasta huolehtimista, Salo taustoittaa.

Kouluttajien perusleiri oli keskellä Ugandan köyhää maaseutua, kaukana kaupungeista, joissa on hyvin varakkaitakin asuinalueita. Tavallisten maaseudun ihmisten elämä avautui aivan rauhanturvaajien läheisyydessä.

– Virka-ajan ulkopuolella meillä oli lupa lähteä tutustumaan lähialueisiin. Ongelmana oli tietysti yhteisen kielen puute, mutta meillä oli sikäläistä kieltä puhuvia tulkkeja, joita käytimme myös koulutuksessa, Salo kertoo.

Rauhanturvaajat saivat nähdä ja kokea paljon, mutta yhtä lailla he veivät palan uutta elämää myös paikallisille.

– Moni ei ollut esimerkiksi eläessään nähnyt aiemmin valkoihoista naista, ylöjärveläinen toteaa.

Väestöräjähdys paha ongelma

Tällä hetkellä Uganda ja ylipäätään keskinen Afrikka kärsivät suorastaan räjähdysmäisestä väestönkasvusta.

– Ilmeisesti tilanne on kaikkein pahin juuri Ugandassa, Heli Salo kommentoi.

Tämä vain lisää lasten ja nuorten koulutukseen liittyvää painetta, jota ensi vuoden Yhteisvastuu yrittää osaltaan purkaa.

– Lapset jakautuvat epäoikeudenmukaisesti sen perusteella kuka pääsee ja kuka ei pääse kouluun, Salo tietää.

Myös maaperä on kovassa käytössä. Sitä viljellään jatkuvasti, minkä vuoksi se onkin erittäin haavoittuvainen. Maatalouden ongelmat heijastuvat helposti koko yhteiskuntaa koetteleviksi kriiseiksi.

Ylipäätään Uganda on Salon mukaan erittäin eriarvoinen maa, joka on jakautunut voimakkaasti kahtia. Erittäin rikkaitakin ihmisiä on, mutta äärimmäistä köyhyyttä esiintyy laajasti varsinkin maaseudulla.

– Tämän vuoksi olin erittäin iloinen, kun kuulin, että Uganda on valittu Yhteisvastuun kohteeksi. Kun olen nähnyt, millainen tilanne siellä on, tiedän, että tuki menee tarpeeseen.

Partio elämäntapana

Ylöjärvellä syntynyt 25-vuotias Heli Salo ehti asustaa paikkakunnalla noin parikymmentä vuotta ennen kuin hän muutti armeijan perässä muualle. Seitsemänvuotiaasta lähtien muuttoonsa saakka Salo oli partiolippukunta Ylöjärven Otavan aktiiveja.

– Vanhempani laittoivat minut partioon lapsena. Muuten ei ole täytynyt houkutella mitenkään, koska olen aina tykännyt toiminnasta erittäin paljon, Salo juttelee.

Ylöjärveläisellä on jo niin pitkä ura takanaan partiossa, että hän ei miellä sitä harrastukseksi vaan pikemminkin elämäntavaksi.

– Partiolla oli suuri vaikutus myös ammatinvalintaani.

Salo on työskennellyt rajavartijana, mutta nykyisin hän opiskelee toista vuotta kadettina Maanpuolustuskorkeakoulussa merivartio-opintosuunnalla. Partiossa hän oppi ylittämään itsensä pienestä pitäen. Se on taito, jota hän on vaalinut pitkin elämäänsä.

– Muistan miten lähdin 9-vuotiaana ilman ketään tuttuja itselleni vieraan ryhmän kanssa vaellukselle Saariselälle, Salo valottaa.

Partiossa hän on oppinut myös ottamaan vastuuta paitsi itsestä myös muusta ryhmästä sekä kokonaisesta joukkueesta.

– Vastuuta kyllä annetaan, jos sitä vain mielii ottaa, Salo mieltää.

Niin ikään luonnossa oleminen ja liikkuminen on ollut ylöjärveläisen mieleen. Siitä oli paljon hyötyä esimerkiksi armeijassa. Metsässä liikkuminen raskaiden tarvikkeiden kanssa oli jo partiosta tuttua touhua.

Partion saama tuki ilahduttaa Saloa. Hänen mielestään partioliikkeen parhaimpia ominaisuuksia on, että se ei sulje ketään pois, vaan todella kuka tahansa voi tulla mukaan.

– Riippumatta taustasta partiolla on annettavaa jokaiselle. Toiminta on hyvin avointa ja tarjoaa hyviä haasteita, Salo korostaa.

Ylipäätään partiosta saa tärkeitä valmiuksia elämään.

– Yksi tärkeimmistä on erilaisten ihmisten kanssa toimiminen ryhmässä, Salo alleviivaa.

– Partiossa ei ole kuitenkaan minkäänlaista kilpailuasetelmaa, toisin kuin nyky-yhteiskunnassa yleisesti. Jokaisen omia voimavaroja tuetaan.

JAN TELFORD

Pitkäjänteistä ja ahkeraa työtä

Voidaan hyvin sanoa, että Ylöjärven seurakunta on tehnyt oman osuutensa hyvän eteen Yhteisvastuu-keräyksissä. Pitäjässä järjestetään Yhteisvastuu-tapahtumia vuosittain runsain mitoin. Kruununa on 7. helmikuuta pidettävä iso laskiaistempaus.

Yhteisvastuun perinteet ovat pitkät. Valtakunnallisesti keräys on järjestetty 1950-luvulta alkaen. Ylöjärvellä keskiössä olevalle Laskiaistempaukselle on kertynyt täyteen 40 vuotta.

– Iso joukko ihmisiä osaa tulla paikalle joka vuosi. Viime kerralla Seurakuntakeskukselle saapui 1 300 osallistujaa, diakoni **Aino Kivelä** kertoo.

Yhteisvastuu on joka vuosi iso ponnistus seurakunnan työntekijöille ja vapaaehtoisille. Toki esimerkiksi Laskiaistempauksen järjestämiseen osallistuu liuta yhteistyökumppaneita.

– Muun muassa Lions Club, Rotaryklubi, Martat, VPK, partiolaiset ja Osuuspankki, Kivelä luettelee.

Viimeksi mainittu pitää tapahtumassa perinteiset Hippo-hiihdot, johon viime vuonnakin osallistui lähes 400 lasta. Paljon muutakin ohjelmaa on tarjolla.

– Ajelulle pääsee mönkijän, moottorikelkan ja koirakärryjen kyydissä. Lisäksi luvassa on muun muassa makkarapaistoa, vohvelikestit, kasvomaalausta ja näytelmä, Kivelä sanoo.

Tapahtuma alkaa kello kymmenen perhemessulla Ylöjärven kirkossa.

Seurakuntakeskuksella pyörii myös Powerpoint-esitys, jossa jaetaan tietoa Yhteisvastuun kohteista ja siitä, miten keräysrahat käytetään.

– Seurakunnan työntekijöitä on tietenkin paikalla, joten meiltäkin voi tulla kysymään asiasta. Myös kerääjäksi haluavat voivat ilmoittautua tapahtumassa, Kivelä rohkaisee.

JAN TELFORD

VILJAKKALAN SEURAKUNTAPIIRI

Kevät 2016

JUMALANPALVELUS
Viljakkalan kirkossa (Kirkkokuja 14) sunnuntaisin ja pyhäpäivinä klo 11.00 - paitsi Tuomasmessupäivinä su 6.3., 17.4. ja 29.5. klo 18.00.

PYHÄKOULU
jumalanpalveluksen yhteydessä joka sunnuntai (paitsi ei perhekirkoissa). Uudet pyhäkouluopettajat tervetuloa rinkiin, materiaalin ja perehdytyksen saat tehtävään. Ota yhteys Johannes Riuttalaan, puh. 044 786 8008.

SANAN, RUKOUKSEN JA YLISTYKSEN KIRKKOILLAT
Viljakkalan kirkossa 23.1., 13.2., 26.3., 16.4. ja 21.5. klo 18.00-21.00. Vapaa sana, musiikki ja HPE.

PERHEKERHOT
Tiistaisin klo 10.00-12.00 Viljakkalan srk-talossa (Virkatie 2) ja keskiviikkoisin klo 10.00-12.00 Karhen srk-kodissa (Kyrönlahdentie 853). Alkaen viikolta 2.
Lisätietoja: Johannes Riuttala, kappalainen, p. 044-7868008.

VARHAISNUORISOTYÖ (7-14 V.)
Donkkis Big night –illat
Viljakkalan srk-talolla (Virkatie 2) ke 13.1., 10.2., 9.3., 20.4. ja 18.5. klo 18.00-20.00. Nyyttärit.
Kokki- ja askartelukerho
Maanantaisin klo 17.30-19.30 Viljakkalan srk-talossa (Virkatie 2). Ilmoittaudu netissä www.ylojarvenseurakunta.fi/viljakkala.
Koulupäivystys
Viljakkalan Yhtenäiskoulun alakoulun pihalla joka torstai klo 10.45-11.15. Päivystämässä Mikko.

NUORISOTYÖ
Nuortenillat
maanantaisin klo 15.00-19.00 Viliksellä (alkaen 18.1.) Luvassa hupaisaa meininkiä: yhdessäoloa, musiikkia, ruokaa ja lopuksi hartaus! Liity FB:n Viljakkalan Nuori Seurakunta -sivustolle!
Viljakkalan isosraamis
Kerran kuussa Viljakkalan srk-talolla. Tarkoitettu isostoiminnassa oleville. Lisätietoa mikko.huuhtanen@evl.fi, puh. 044 7868 194.
Koulupäivystys
Viljakkalan Yhtenäiskoulun yläkoulun aulassa joka torstai klo 11.35-12.15. Päivystämässä Mikko.

AIKUISTYÖ
Raamattupiiri kerran kuussa sunnuntaisin klo 16.00 Viljakkalan srk-talossa (alkaen 10.1.). Tied. Kaisu Talosela, puh. 040 539 2334.
Perheiden raamattupiiri Pisara maanantaisin klo 18.00 Karhen srk-kodissa. Lastenhoito järjestetty. Tied. Johanna Kivimäki, puh. 045 678 3208.
Kinkerit sovitaan erikseen kylien järjestämällä tavalla.

DIAKONIA
Arkilounas (alkaen 18.1.) maanantaisin klo 12.00 Viljakkalan srk-talossa.
Viljakaiset – tuunattu toimintapäivä Viljakkalan srk-talossa 25.1., 22.2., 21.3., 25.4. ja 16.5. klo 10.00-14.00. Aamuhartaus, lauluryhmä, tuolijumppaa, ohjelmaa arkiateria klo 12.00, kahvit.
Kaikenikäisten avarit
– Viljakkalan srk-talossa (Virkatie 2) to 7.1., 14.1., 4.2., 11.2., 10.3., 31.3. ja 26.5. klo 10.00-11.30
– Karhen srk-kodissa (Kyrönlahdentie 853) to 14.1., 11.2., 10.3. ja 26.5. klo 13.15-14.30
Yhteisvastuu keräyksen 2016 startti su 7.2. jumalanpalveluksen jälkeen.
Oma Apu –projekti: Talkooapua talouksille, työtoimintaa ja ruoka-apua työttömille ja eläkeläisille. Tied. Johannes Riuttala, 044 786 8008.

LÄHETYSTYÖ
Lähetyspiiri noin kerran kuussa keskiviikkoisin klo 19.00.
Kansanlähetyksen seurat sunnuntaisin kerran kuussa:
10.1. klo 18.00 Viljakkalan srk-talossa.
14.2. klo 15.00 Aili Hietamäellä, Pikkupispalantie.
13.3. klo 18.00 Karhen srk-kodissa.
24.4. klo 18.00 Karhen srk-kodissa.
Tasauspäivän lounas lähetykselle su 20.3. klo 12.00 Viljakkalan srk-talossa.

MUSIIKKITYÖ
Kuorot:
– Nuorten lauluryhmä Junior Gospel Singers (JGS) 9-vuotiaista ylöspäin tiistaisin klo 15.00-16.00 Viljakkalan srk-talossa (alkaen 12.1.)
– Junior Gospel Singers -solistiryhmä tiistaisin klo 16.00-16.30 Viljakkalan srk-talossa (alkaen 12.1.)
– Mieslaulajat tiistaisin klo 18.30-20.00 Viljakkalan srk-talossa (alkaen 12.1.)
– Tuomasbändi ja -kuoro, harjoitukset sunnuntaisin Viljakkalan srk-talossa. Tiedustele tarkemmin kanttori Heidi Olkinuoralta 044 786 8034!
– Uusi Viljakaiset lauluryhmä toimii Viljakaiset toimintapäivien yhteydessä. Lisätiedot kanttori Heidi Olkinuoralta 044 786 8034!

www.ylojarvenseurakunta.fi/viljakkala

L10T - Luukas 10 -tapa elää

L10T pohjautuu Luukkaan evankeliumin 10. luvun jakeisiin 1-9. Kaikki kristityt voivat omaksua yksinkertaisen neljän askeleen elämäntavan, joka perustuu rukoukselle. Tavoitteena on vähitellen muuttua asenteiltamme ja sydämeltämme ulospäin suuntautuneiksi niin, että voisimme loistaa lähimmäisen rakkautta niille, jotka sitä tarvitsevat. Kuunteleminen, auttaminen ja uskostaan kertominen ilman sanoja voivat mullistaa kylmää maailmaa. Jeesuksesta kertominenkin on sallittua. Kyseessä on elämäntapa, johon Jeesus meitä kutsuu. Lähde mukaan uutta elämäntapaa etsimään!

Kuutena tiistaina: 26.1., 9.2., 23.2., 8.3., 29.3. ja 12.4. klo 18.00-20.30
Perhetalolla (Loilantie 3-5)

Mukana Matti Mäkinen Kansan Raamattuseurasta.
Kaikki tervetulleita!

Konsertteja ja laulutilaisuuksia

Su 17.01. klo 18.00 Ylöjärven kirkossa
"Kiitos ystävyydestä" -kirkkokonsertti. Piitu ja Antero Honkkilan 75-vuotispäivien kunniaksi ja Kaukolan ystävyysseurakunnan hyväksi järjestettävässä konsertissa esiintyvät mm. Maila Böhm (piano), Tuomas Honkkila (piano), Jukka Hovila (laulu), Hanna Koivisto (laulu), Hannes Jämsä (sello), Martta Jämsä (huilu), Miika Jämsä (sello), Pauli Jämsä (piano) ja Aija-Leena Ranta (laulu). Ohjelman hinta 10 €.
Su 31.1. klo 15.00 Kurun srk-talossa
Viisikielinen tutuksi – lauluhetki.
Pe 5.2. klo 18.30 Ylöjärven kirkossa
Runebergin virsien yhteislauluilta. Kanttori Saara Syrjäniemi ja Celesta-kuoro. Juontaa pastori Leevi Ruonakoski Ruovedeltä.
To 18.2. klo 18.30 Ylöjärven kirkossa
"Toivon ja lohdutuksen lauluja" - pieni iltakonsertti. Sari Oksavuori, Saara Syrjäniemi, Tuomas-kuoro ja Celesta-kuoro. Musiikillisen ohjelman jälkeen kahvit ja halukkaille mahdollisuus kuulla kevään sururyhmästä.
Su 20.3. klo 15.00 Kurun kirkossa
Schütz: Matteus-passio. Messukylän kirkkokuoro + solistit.
Su 10.4. klo 16.00 Ylöjärven kirkossa
Häämusiikki-konsertti.

Sururyhmä läheisensä menettäneille

Perhetalolla (Loilantie 3-5) torstai-iltaisin
10.3., 31.3., 14.4., 28.4. ja 26.5. klo 18.00-19.30.
Lisää tietoa ryhmästä ja ilmoittautumiset:
Terhi Törmä, puh. 044 786 8016 tai Riina Viitala, puh. 044 786 8048.

VARHAISNUORET (7-14 v.)

KERHOT
Kerhot alkavat pääsääntöisesti viikolla 2 (eli 11.1. alkaen) ja päättävät kevätkauden viikolla 17. Kerhoihin ei tarvitse erikseen ilmoittautua (lukuunottamatta Kurua ja Viljakkalaa) ja ne ovat maksuttomia.

Sekakerhot
Asuntilan toimitila (Suolaniityntie 4)
- Maanantaisin klo 17.00-19.00 Kädentaitojen ja luovan toiminnan kerho, 7-10 v. tytöt ja pojat.
- Tiistaisin klo 17.00-19.00 Kokki- ja puuhakerho, 7-12 v. tytöt ja pojat.
Haavi (Lähdevainiontie 21)
- Keskiviikkoisin klo 18.00-20.00 Kokki- ja askartelukerho, 7-12 v. tytöt ja pojat.
Kurun srk-talo (Kirkkotie 2)
- Maanantaisin klo 14.30-16.00 Video- ja animaatiokerho, 10-13 v. tytöt ja pojat
- Tiistaisin klo 14.30-16.00 Kokkikerho, 10-13 v. tytöt ja pojat
- Torstaisin klo 15.15-16.15 Puuha- ja pelikerho, 7-10 v. tytöt ja pojat

Kurun kerhot alkavat viikolla 3. Ilmoittaudu Kurun kerhoihin: www.ylojarvenseurakunta.fi/kuru
Metsäkylän srk-talo (Taimitie 1)
- Keskiviikkoisin klo 17.00-18.30 Kokki- ja ohjelmakerho, 7-12 v. tytöt ja pojat.
- Keskiviikkoisin klo 18.30-20.00 Kokki- ja ohjelmakerho, 7-12 v. tytöt ja pojat.
Mutalan koulu (Palsintie 11)
- Maanantaisin klo 17.30-19.30 Kokki- ja askartelukerho, 7-13 v. tytöt ja pojat.
Soppeenmäki (Mikkolantie 1-3, Kellari-nuorisotila)
- Maanantaisin klo 16.30-18.00 Kitarapaja, 7-13 v. tytöt ja pojat.
- Torstaisin klo 14.30-16.30 Ohjelmakerho, 7-12 v. tytöt ja pojat.
Srk-keskuksen parkkipaikka (Kirkkotanhuantie 1)
- Tiistaisin klo 17.30-19.15 Mikroautokerho (toimii 17.5.-20.9. välisenä aikana). Osallistuminen huoltajan kanssa.
Takamaan koulu (Hakalantie 5, srk:n tila)
- Joka toinen maanantai (11.1. alkaen) klo 17.30-19.30 Pikkutakis, alakouluikäiset tytöt ja pojat.
Viljakkalan srk-talo (Virkatie 2)
- Maanantaisin klo 17.00-19.00 Kokki- ja askartelukerho, 7-13 v. tytöt ja pojat.

Ilmoittaudu Viljakkalan kerhoon: www.ylojarvenseurakunta.fi/viljakkala
Vuorentaustan srk-koti (Mastontie 27)
- Tiistaisin klo 17.30-19.30 Kokkikerho, 7-13 v. tytöt ja pojat.

Tyttökerhot
Metsäkylän koulu (Metsäkyläntie 32)
- Torstaisin klo 16.00-17.00 Liikuntakerho, 7-12 v. tytöt
Moision koulu (Kuusistontie 1)
- Torstaisin klo 16.00-17.00 Liikuntakerho, 7-12 v. tytöt
Siivikkalan srk-talo (Tervolantie 4)
- Maanantaisin klo 17.00-19.00 Tyttökerho 7-12 v. tytöt.
- Tiistaisin klo 17.00-19.00 Kokkikerho 7-12 v. tytöt.
Takamaan koulu (Hakalantie 5, srk:n tila ja koulun liikuntasali)
- Maanantaisin klo 16.00-17.00 Liikuntakerho, 6-13 v. tytöt.
- Keskiviikkoisin klo 17.00-18.30 Kokkikerho, 7-9 v. tytöt.
- Keskiviikkoisin klo 18.30-20.00 Kokkikerho, 10-14 v. tytöt.
Vahannan nuorisoseurantalo (Kuruntie 779)
- Torstaisin klo 16.30–18.00 Ohjelmakerho 7-12 v. tytöt.
- Torstaisin klo 18.00–19.30 Ohjelmakerho 7-12 v. tytöt.
Vuorentaustan koulu (Välimäenkuja 5)
- Keskiviikkoisin klo 16.00-17.00 Liikuntakerho, 7-12 v. tytöt.

Poikakerhot
Metsäkylän srk-talo (Taimitie 1)
- Maanantaisin klo 17.30-19.00 Ohjelmakerho, 7-10 v. pojat.
Metsäkylän koulun sali (Metsäkyläntie 32)
- perjantaisin klo 16.00-17.30 Sähly- ja futsalkerho, 7-13 v. pojat.
Mutalan koulu (Palsintie 11)
- Tiistaisin klo 17.00-18.30 Liikunta- ja ohjelmakerho, 7-12 v. pojat.
Soppeenmäki (Mikkolantie 1-3, Kellari-nuorisotila)
- Tiistaisin klo 17.30-19.00 Avoimet ovet, 7-13 v. pojat.
Takamaan koulu (Hakalantie 5, koulun sali)
- Maanantaisin klo 17.00-18.00 Sähly- ja futsalkerho, 6-9 v. pojat
- Maanantaisin klo 18.00-19.00 Sähly- ja futsalkerho, 10-13 v. pojat
Veittijärven koulu (Keskivainiontie 5)
- Keskiviikkoisin klo 16.00-17.30 Sähly- ja liikuntakerho 7-13 v. pojat.
Vuorentaustan srk-koti (Mastontie 27)
- Torstaisin klo 16.30-18.00 Sähly- ja ohjelmakerho 7-12 v. pojat.

ABC-KURSSI
Kerhonohjaajien abc-kurssi 12–14-vuotiaille. Eväitä kerhonohjaajana ja leirillä isosena toimimiseen. Kokoonnumme noin kerran kuussa keskiviikkoisin klo 16.15–18.00 (alkaen 27.1). Ilmoittautumiset: Soila Pollari, puh. 044 786 8066 tai soila.pollari@evl.fi.

TEKSTARITUPU – Tukitekstari koululaisille
Tupulle voit tekstata kun mieltä painaa, pelottaa tai ihmetyttää. Tupulta voi kysyä sitäkin, mitä muuten ei kehtaa. Viesteihin vastataan seuraavan koulupäivän aikana.
Lähetä viesti puh. 040 804 8978 (norm. tekstiviestin hinta).
Lisätiedot: www.tekstaritupu.net

LEIRIT, RETKET JA TAPAHTUMAT

Varhaisnuorille:

Kevät 2016:
- **13.-14.2. Pyjamabileet-leiri** Lempäniemessä 9–14-vuotiaille tytöille. Hinta 20 €. Ilm. 29.1. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066.
- **29.2-1.3. Hiihtolomaleiri** Koivupuistossa 7–8-vuotiaille tytöille ja pojille. Hinta 20 €. Ilm. 5.2. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066.
- **29.2-1.3. Hiihtolomaleiri** Koivupuistossa 9–14-vuotiaille tytöille. Hinta 25 €. Ilm. 5.2. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066.

La 14.5. klo 14.00-16.30 Kymppisynttärit srk-keskuksessa. 10-vuotiaidenjuhlat: hauskanpitoa, toimintaa, herkuttelua. Ilm. 22.4. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066.

Kesä 2016:
- **21.-23.6. Tyttöleiri 1** Lempäniemessä 9–12 v. tytöille. Hinta 25 €. Ilm. 29.4. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066.
- **28.-30.6. Tyttöleiri 2** Lempäniemessä 7–9 v. tytöille. Hinta 25 €. Ilm. 29.4. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066.
- **1.-3.7. Tyttöleiri 3** Lempäniemessä 12–14 v. tytöille. Hinta 25 €. Ilm. 29.4. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066.
- **26.-28.7. Poikaleiri 1** Lempäniemessä 7-13 v. pojille. Hinta 25 €. Ilm. www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätietoja: Juha Seppänen, puh. 044 7868 064.
- **29.-31.7. Poikaleiri 2** Lempäniemessä. 7-13 v. pojille. Hinta 25 €. Ilm. www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätietoja: Juha Seppänen, puh. 044 7868 064.

Varhaisnuorille ja aikuisille:
Ke 3.2., 18.5. ja 24.8. klo 18.00 Miesten ja lasten pizza- ja peli-ilta srk-keskuksessa (Kirkkotanhuantie 1). Ideana on pelailla lasten kanssa kunnon lautapelejä ja tehdä yhdessä pizzaa. Ilta on tarjoiluineen ilmainen. Ilmoittautuminen aina viimeistään viikkoa aiemmin www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Mukaan pääsevät kaikki miehet lapsen kera, myös kummin kaimat käyvät tähän eikä välttämättä tarvitse olla oma lapsi. Lisätietoa: Juha Seppänen, puh. 044 786 8064.
La 6.2. klo 10.00-15.00 Perheiden askartelupäivä Haavilla (Lähdevainiontie 21). Hinta 5 €/hlö/krt (sis. kaikki materiaalit ja välipalan). Ilm. 22.1. mennessä Soila Pollari puh. 044 786 8066.
27.2.-6.3. Laskettelu- ja hiihtoleiri Åressa
Lapset ja nuoret pääsevät mukaan aikuisen kanssa ja aikuiset ilman lapsiakin. Matkan alustava hinta: aikuiset ja 13 v. täyttäneet noin 450 €, 6-12 v. noin 380 € ja alle 6 v. lapset noin 220 €. Laskettelulippu (6 päivää ma-la) 190 € / 160 € (alle 8 v. ilmaiseksi). Lisätietoja: Juha Seppänen, puh. 044 7868 064. Ilmoittaudu www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit.
Ma 14.3., ti 15.3. ja to 17.3. klo 17.00-19.30 Pääsiäiskerho perheille Haavilla (Lähdevainiontie 21). Pääsiäisaskartelua ja kokkausta. Hinta 2 €/hlö/krt (sis. kaikki materiaalit ja välipalan). Ilm. 26.2. mennessä Soila Pollari puh. 044 786 8066.
1.-3.4. Äiti-tyttöleiri (kouluikäisille tytöille) Lempäniemessä. Hinta äideille 30 € ja tytöille 25 €/tyttö. Ilm. 11.2. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066 (*Voi osallistua joko tälle tai loppukesän äiti-tyttöleirille – ei molemmille)
21.5. Koululaisten ja perheiden kevätretki Linnanmäelle. Hinta 42 € sis. kyydit ja rannekkeen. Ilman ranneketta hinta 10 €/hlö. Ilm. www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Tied. Soila Pollari puh. 044 786 8066
2.-4.9. Äiti-tyttöleiri (kouluikäisille tytöille) Lempäniemessä. Hinta äideille 30 € ja tytöille 25 €/tyttö. Ilm. 27.6. mennessä www.ylojarvenseurakunta.fi/leirit. Lisätiedot: Soila Pollari puh. 044 786 8066 (*Voi osallistua joko tälle tai kevään äiti-tyttöleirille – ei molemmille)

LISÄTIEDOT:
Lisätietoja varhaisnuorisotyöstä vastaavilta nuorisotyöntekijöiltä:
- Juha Seppänen, puh. 044 7868 064, juha.seppanen@evl.fi,
- Soila Pollari, puh. 044 7868 066, soila.pollari@evl.fi
- Kuru: Martti Kauppinen, puh. 044 7868 078, martti.kauppinen@evl.fi
- Viljakkala: Soila Pollari, puh. 044 7868 066, soila.pollari@evl.fi

Pappilan Perhetalo

Loilantie 5

Pappilan perhetalon kevät 2016

VAPAAEHTOISTOIMINTAA

Pappilan piiat ja rengit kokoontuvat maanantaisin työkokoukseen klo 13.00-14.00 (alkaen 11.1.) Piiat ja rengit ottavat tehtäväkseen pienimuotoisia kodintehtäviä sisä- tai ulkotöissä. Palvelu on tarkoitettu vanhuksille, yksinhuoltajille ja vähävaraisille. Työ on maksutonta. Työtoiveita voi esittää arkisin klo 9.00-16.00 renkipuhelimeen puh. 040 868 2565. Renkipuhelinpäivystys on myös vapaaehtoistyötä, puhelimeen vastataan mahdollisuuksien mukaan. Viestin jättämällä asia etenee.
Äiti Teresan peittotalkoot tiistaisin klo 13.00-15.00 (alkaen 12.1.). Ohjelmassa on tilkkupeittojen neulomista Intiaan, seurustelua, kahvittelua, hiljentymistä.

KOHTAUSPAIKKOJA

Pappilan päiväkahvit on iltapäivähetki Pappilan salissa ma 18.1., 15.2., 21.3., 18.4. ja 16.5. klo 14.00. Ohjelmasta vastaa Esko Pusa, mukana Ylöjärven seudun Karjalaiset. Yhteislaulua, sanaa ja seuraa ja kahvia.
Toukkatupa on vauvojen ja vanhempien ryhmä. Perhetalolla kokoontuu kaksi ryhmää alkaen 11.1. Maanantaisin klo 14.00-15.30 alle 1 v. ja tiistaisin klo 14.00-15.30 yli 1 v. vanhempineen. Ryhmiin voi tulla jo vauvanodotusaikana.
Avoin kotipesä on auki tiistaisin klo 9.00-11.00 (alkaen 12.1.) Kotipesä on avoin kerho kaikenikäisille lapsille vanhempineen tai hoitajineen.
Rukousvartti tiistaisin klo 12.30 Perhetalon neuvotteluhuoneessa. Tuo rukouspyyntösi yhteiseen rukoukseen.
Vauvatapaaminen Perhetalolla ke 10.2. ja 4.5. klo 14.30-16.00. Onko teille syntynyt vauva? Miltä näyttää maailma vastasyntyneen vanhempana? Tule jakamaan vauvaperheen tunnelmia toisten vanhempien kanssa leppoisassa kahvi- ja jutteluhetkessä helmi- tai toukokuussa..
Perhekahvilan ovet ovat auki torstaisin 14.1.-19.5. kahdessa ryhmässä: 9-11.30 ja 12-14.30. HUOM! Paikka kahvilasta varataan viikoittain Perhetalon nettisivuilta löytyvän ohjeen mukaisesti. Kahvila on kohtauspaikka kotona lasta hoitaville vanhemmille tai isovanhemmille. Ohjelmassa on vapaata leikkiä, ohjattua askartelua, laulu- ja hartaushetki, sekä ruokailumahdollisuus (4,50 euroa aikuinen, 50 senttiä lapset).
Lukupiiri perjantaisin klo 10.00-12.00 (alkaen 8.1.). Tule opettelemaan suomen kieltä eri puolilta maailmaa Ylöjärvelle tulleiden naisten kanssa. Lapset mukaan!

LIIKKUMAAN

Vanhempi-lapsijumpat keskiviikkoisin alkaen 20.1. ovat aikuisen ja alle vuoden ikäisten vauvojen hauskaa ja reipasta yhdessäoloa. Jumppa auttaa äitiä palautumaan raskaudesta ja synnytyksestä sekä tukee vauvan kehitystä. Mukaan peitto/pyyhe vauvalle. Aamupäivän aikana kokoontuu useampi ryhmä, tarkat ajat ja ilmoittautumiset Tampereen seudun työväenopistolle.

VERTAISKOKEMUKSIA

Sururyhmä itsemurhan tehneiden läheisille viitenä torstaina 18.2.-31.3. klo 18.30-20.00 Pirkkalassa Kirkkoveräjän seurakuntakodilla. Tule puhumaan omasta kokemuksesta ja kuulemaan muita. Tähän ryhmään voi tulla kun läheisen kuolemasta on kulunut vähintään 3 kuukautta. Ryhmään tuleminen edellyttää sitoutumista kaikkiin viiteen kokoontumiseen. Ilmoittautuminen Hanna Rienojalle tai Sirkka Nylundille 050 434 8320, sirkka.nylund@evl.fi (Pirkkalan srk)
Vanhemman neuvo – vertaistukiryhmä eron jälkeisen vanhemmuuden rakentamisessa keskiviikkoisin 27.1.-30.3. klo 18.00-20.30. Tämä ryhmä on 8 kertaa kokoontuva ohjattu vertaisryhmä toiselle eroperheen vanhemmista, kun eropäätös on tehty tai on ero on tapahtunut. Ryhmän työskentelyssä keskitetään vanhemman huomio lapsen tarpeisiin ja etsitään käytännön toimintatapoja lapsen auttamiseksi kriisissä. Ryhmästä kiinnostuneille henk.koht. tapaaminen, jossa puhellaan perheen elämäntilanteesta ja käydään läpi ryhmän toimintaperiaatteet. Ota yhteys Hannaan.
Ykköset - elätkö yksin lapsen kanssa? Älä jää ihan yksin, ota lapset mukaan ja tule mukaan perhepäivään Perhetalolle la 19.3. klo 15.00-18.00. Syödään, jutellaan ja leikitään! Kodalla letunpaistoa!
Erityislasten perheiden aikuisten tapaamiset ovat ma 25.1., 15.2., 14.3., 11.4. ja 9.5. klo 18.00-20.00. Onko perheessänne lapsi joka tarvitsee erityistä tukea? Tule vaihtamaan ajatuksia ja kokemuksia muiden samassa tilanteessa olevien kanssa.

AIKAA PARISUHTEELLE

Rikasta minua – matkalla parempaan parisuhteesee 15.-17.4. Lempiäniemen leirikeskuksessa. Pudistellaan arjen pölyjä pois ja tarkennetaan katsetta siihen, mikä on hyvää ja ihanaa juuri meidän parisuhteessamme. Iloon, läheisyyteen ja kasvamiseen keskittyvän parisuhdeleirin täysihinta on 160 €/pari. Tämä viikonloppu on vain aikuisille ja mukaan mahtuu kahdeksan paria. Ohjaajina Anna ja Sami Kaiku. Ilmoittautumiset (to 24.3. mennessä) ja lisätiedot anna.kaiku@kolumbus.fi tai puh. 050 309 3304.

AIKAA PERHEELLE

Ollaan yhdessä! Perheen pieni keväthuolto la 21.5. klo 13.00-20.00 Lempiäniemen leirikeskuksessa. Keväinen päivä perheelle ja helposti sulavaa aikuisten asiaa parisuhteen tai vanhemmuuden teemoista. Yhden tai kahden vanhemman perheet tervetuloa! Leiripäivässä on tarjolla koko perheen yhteistä aikaa ja pieni kattaus voimavaroja tuottavaa parisuhdeasiaa tai tukea arjen hyvään vanhemmuuteen. Toiminnallisia rastitehtäviä pihalla, lauluja, leikkejä ja koko perheen hartaushetki. Aikuisten ohjelmahetken aikana lastenhoito ja omaa ohjelmaa. Lounaan, kahvit, makkarat ja mehut saa ruokamaksulla 25 €/perhe (tai jos vain aikuisia matkassa 10 €/hlö). Illansuussa lämpiävät saunat ja Näsijärvi kutsuu uimareita. Ilmoittautuminen ja ruoka-ainerajoitukset Perhetalolle pe 6.5. mennessä.
Leikkipäivä Perhetalon pihamaalla keskiviikkona 18.5. klo 17.00-19.00. Perinteinen maksuton tapahtuma koko perheelle tarjoaa temmellystä pienille ja perheen yhteisiä puuhapisteitä. Mehu ja keksitarjoilu. Mahdollisuus ostaa makkaraa ja vohveleita. Leikkipäivän järjestävät PeLa, Ylöjärven MLL ja Ylöjärven seurakunta.

PARISUHTEEN KRIISI

Parisuhteen Solmu-neuvonta voi olla avuksi parisuhteen kriisissä, kun kumpikin haluaa tehdä töitä kriisin selvittämiseksi. Solmu on kahdeksan kokoontumiskerran työskentely, jossa katsotaan parisuhteen historiaa, sitä mistä on tultu, missä ollaan nyt ja mitä kumpikin tahtoo ja tarvitsee. Solmu-menetelmä edellyttää pariskunnalta halua sitoutua lukien, keskustellen ja uusia rakentavia vuorovaikutustaitoja harjoitellen työskentelyyn parisuhteen hyväksi. Parit haastatellaan ennen aloitusta. Lisätietoja Hannalta.

KEVENNÄ MIELTÄSI

Perhetalolla on myös **mahdollisuus istua ja jutella** mieltä askarruttavista oman elämän, perheen ja parisuhteen asioista. Ota yhteyttä ja sovi aika niin jutellaan.

LISÄTIETOJA PERHETALON ELÄMÄSTÄ:
toiminnanjohtaja Hanna Rienoja, puh. 044 786 8020, hanna.rienoja@evl.fi
perhetalon työntekijä Terhi Frimodig-Takala, 044 7868 174, terhi.frimodig-takala@evl.fi

KIRKKOHERRANVIRASTO, TALOUSTOIMISTO JA PÄIVYSTÄVÄ PAPPI

Kirkkoherranvirasto avoinna ma klo 9.00-15.00 sekä ti, ke, pe klo 10.00-15.00, puh. 044 786 8124, kirkkoherranvirasto.ylojarvi@evl.fi.

Taloustoimisto avoinna ma-to klo 10.00-15.00 ja pe klo 10.00-13.00.
Molemmat palvelevat srk-keskuksen yhteydessä osoitteessa Kirkkotanhuantie 1, 33470 Ylöjärvi.

Päivystävä pappi tavattavissa kirkkoherranvirastossa ma klo 9.00-15.00 sekä ti, ke, pe klo 10.00-15.00 tai puhelimitse numerosta 044 786 8001. Kurun papin, Leena Jalkasen, tavoittaa numerosta 044 786 8024 ja Viljakkalan papin, Johannes Riuttalan, numerosta 044 786 8008.

Seurakunnan yleiset yhteystiedot:
Ylöjärven seurakunta
postiosoite: PL 2, 33471 Ylöjärvi
sähköposti: ylojarvi.seurakunta@evl.fi
internet-sivut: www.ylojarvenseurakunta.fi
Facebook: www.facebook.com/ylojarvenseurakunta
Twitter: @YlojarvenSrk
Instagram: @YlojarvenSrk #ylöjärvensrk

YLÖJÄRVEN SEURAKUNTA

KURUN KAPPELISEURAKUNTA ✣ KEVÄT 2016

JUMALANPALVELUS

– Kurun kirkossa pääsääntöisesti joka sunnuntai klo 10.00 (paitsi ei 3.4.). Lisäksi ke 23.3. klo 10.00 Lasten pääsiäiskirkko, to 24.3. klo 19.00 Kiirastorstain messu, pe 25.3. klo 10.00 Pitkäperjantain sanajumalanpalvelus, su 3.4. klo 18.00 Kellarimessu, to 5.5. klo 10.00 Helatorstain messu.
– Länsi-Teiskon rukoushuoneella 17.1. klo 13.00, 14.2. klo 13.00, 6.3. klo 13.00, ma 28.3. klo 10.00, 24.4. klo 13.00 ja 22.5. klo 13.00.
– Aurejärven kirkossa ma 28.3. klo 13.00, su 17.4. klo 13.00 ja su 29.5. klo 13.00.

TAPAHTUMAT

– Su 7.2. klo 10.00 Yhteisvastuukeräyksen aloitus messussa Kurun kirkossa. Yv-kerääjien siunaaminen ja infotilaisuus. Keräyskohteiden esittely. Keittolounas srk-talolla.
– Su 21.2. klo 10.00 Talvitapahtuma Yhteisvastuun hyväksi Kurun srk-talolla. Alkaa Perhemessulla.
–Su 1.5. klo 10.00 Vapputapahtuma Kurun srk-talolla. Alkaa Perhemessulla.
– To 5.5. klo 10.00 Messu Kurun kirkossa sekä 70- ja 75-v. juhlat Kurun srk-talolla.

AIKUISTYÖ

– Raamattupiiri alkaa ke 13.1. klo 12.00-13.15 Kurun srk-talon kerhohuoneessa. Jatkuu parillisten viikkojen keskiviikkoina.
– Pe 11.3. klo 18.00 Naistenilta Kurun srk-talolla.

LÄHETYSTYÖ

– Ke 13.1. klo 18.00 Lähetysilta Kurun srk-talolla. Nuoret kertovat matkastaan MissionNet tapahtumaan. Lähetyksen uusien tukikohteiden esittely.
– Ke 10.2. klo 18.00 Lähetysilta Kurun srk-talolla. Leena Jalkanen kertoo Senegalin matkastaan.
– Ke 9.3. klo 18.00 Lähetysilta Kurun srk-talolla. Vieraana Marja Hankela Suomen Lähetysseurasta.
– Ke 6.4. klo 18.00 Lähetysilta. Vierailemme Viljakkalassa.
– Pe 6.5. klo 18.00 Lähetysaiheinen nuotioilta Seitsemisessä.

MUSIIKKI

Kuorot
– Kivitaskut-kuoro (7-v. ylöspäin.) torstaisin klo 15.15-16.00 Kurun srk-talon salissa (alkaen 14.1.)
– Kurun kirkkokuoro torstaisin klo 18.00-20.00 Kurun srk-talon salissa (alkaen 14.1.)
Konsertit
– Su 31.1. klo 15.00 Viisikielinen tutuksi – lauluhetki Kurun srk-talossa.
– Su 20.3. klo 15.00 Schütz: Matteus-passio Kurun kirkossa. Messukylän kirkkokuoro + solistit.

VARHAISNUORET JA NUORET

Kerhot Kurun srk-takossa (alkaen vko 3):
– Video- ja animaatiokerho maanantaina 14.30-16.00
– Kokkikerho tiistaina 14.30-16.00
– Peli- ja puuhakerho 15.15-16.15
Vapaita paikkoja voi kysellä Martilta, puh. 044 786 8078.
Nuorten peli-ilta Kurun srk-talossa maanantaisin kello 19.00-21.00.
Koulupäivystys Kurun yhtenäiskoululla torstaisin kello 10.45-11.30.
Nuorten pelileiri Lammasniemessä 5.-7.2. Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Martti, puh. 044 786 8078.

DIAKONIA

Kerhot:
– Keskiviikkokerho parittoman viikon keskiviikkoisin klo 12.00-14.00 Kurun srk-talossa (Kirkkotie 1) eli 20.1., 3.2., 17.2., 2.3., 16.3.(klo 10-14), 30.3., 13.4., 27.4. ja 11.5.
– Etelä-Kurun Tiistaikerho kerran kuukaudessa tiistaisin klo 12.00-14.00 Länsi-Teiskon rukoushuoneella eli 26.1., 23.2., 22.3. ja 12.4.
– Pohjois-Kurun Torstaikerho kerran kuukaudessa torstaina klo 12.00-14.00 kodissa Pohjois-Kurussa: 28.1. Lähdekorvella (Seitsemisentie 309), 25.2. Vastamäellä (Luoteentie 1226), 21.4. Ilomäellä (Anttilanperäntie 172)
* Ke 16.3. Kaikkien kerhojen yhteinen päivä Kurun srk-talossa klo 10.00-14.00
* Ke 11.5. Kaikkien kerhojen ja ystäväpalvelun kevätjuhla alkaen klo 11.00 Kurun kirkossa ja jatkuen srk-talolla.
* Ke 1.6. Kerhojen ja ystäväpalvelun kesäretki
Omaishoitajat
Pioni ry:n ohjaama ryhmä 18.1., 15.2., 21.3., 18.4. ja 16.5. klo 12.00-14.00 Kurun srk-talossa. Ryhmä on tarkoitettu sekä omaishoitajille että niille, jotka hoitavat läheistään kotona tai laitoksessa.
Ystäväpalvelu
Ystävät toimivat ulkoiluttajina tai ovat seurana vanhuksille Palvelukeskuksessa tai kodeissa. Lisätiedo: Anneli Tirkkonen, puh. 044 786 8056.
Diakonian vastaanotto
Ilman ajanvarausta maanantaisin klo 9.00-11.00 (alk. 11.1.) diakoniatoimistolla (Kirkkotie 1). Muina aikoina sopimuksen mukaan puh. 044 786 8056.

www.ylojarvenseurakunta.fi/kuru

DIAKONIATYÖN KEVÄT 2016

Diakoniatyöntekijät tavattavissa ilman ajanvarausta:
YLÖJÄRVELLÄ tiistaisin klo 9.00-12.00
Diakoniatoimisto Lähdetupa (Lähdevainiontie 21)
Puhelimitse (varmimmin aamupäivisin)
puh. 044 7868 109
KURUSSA maanantaisin klo 9.00-11.00
Kurun srk-talossa (Kirkkotie 1)
puh. 044 7868 056
VILJAKKALASSA sopimuksen mukaan
puh. 044 7868 058

Kevään toimintaa:
– Alkaen ke 13.1. klo 10.00-13.45 Tähkäpäättoimintapäivä Ylöjärven srk-keskuksessa. Toiminta jatkuu joka keskiviikko. Taksikuljetukset vain parillisilla viikoilla. Parittomien viikkojen kuljetukset hoidetaan vapaaehtoisvoimin. Uudet ja vanhat kuljetusta tarvitsevat ottakaa yhteys Liisa, puh. 044 786 8044 tai Eliisa, puh. 044 786 8042.
– Alkaen 18.1. maanantaisin klo 12.00-13.00 Arkiateria Ylöjärven srk-keskuksessa ja Viljakkalan srk-talossa, tied. Riina Viitala, puh. 044 7868 048.

Diakoniatyö kiittää kaikkia tahoja ja yksityishenkilöitä, jotka ovat antaneet apua annettavaksi eteenpäin kauttamme. Vuoden varrella ja ennen joulua moness a perheessä oltiin iloisia aineellisesta ja taloudellisesta avusta, joka on helpottanut niin arkea kuin juhlaakin. Jumala siunatkoon saajia ja antajia!

Haluaisitko varamummoksi tai -vaariksi?

Etsitään mummoja ylöjärveläisiin perheisiin, joissa kaivataan isovanhempia. Olisiko sinulla ylimääräistä aikaa olla sylinä, paistaa lättyjä, leikkiä tai olla juttukaverina nuorille vanhemmille, kun he miettivät, mitä on olla äiti tai isä. Kiinnostuneet mummot (ja vaarit myös!) kutsutaan koolle Pappilan Perhetalolle (Loilantie 3-5) infotilaisuuteen ke 13.1. klo 14-16. Kuulet myös kokemuksia jo toiminnassa mukana olevilta varamummoilta. Tarjolla kahvia ja lättyjä. Tervetuloa!

Lisätietoja: Hanna Rienoja, puh. 044 786 8020, hanna.rienoja@evl.fi